

Pension de hooizolder

Blijspel in vier bedrijven

door

Willy Gilis en Gaston Veltjen

Dit werk mag slechts worden opgevoerd
na voorafgaande schriftelijke toelating van
AUTEURSBUREAU ALMO bvba
Jan Van Rijswijcklaan 282
B - 2020 ANTWERPEN
Tel : 03/260.68.16
Fax : 03/216.95.32
E-mail : bestellingen@almo.be
www.almo.be

waar de nodige teksten kunnen worden aangekocht.

Eerste bedrijf

(Jacky staat in de buitendeur en Céline zit aan de tafel, bomma zit in een rolstoel. Iemand die kwam solliciteren voor knecht gaat juist buiten, Jacky roept hem achterna.)

Jacky: We zullen nog iets van ons laten horen.

Céline : Het wordt stilaan tijd dat we een knecht gaan aannemen Jacky, morgen komen onze eerste gasten.

Jacky : Ja ik weet het, maar van de 16 kandidaten was er geen enkele geschikt voor die job.

Bomma : (ondeugend) Die laatste was nochtans een knappe gast, goed gespierd en schoon blauw ogen. Die kan mij wel eens uit mijn karretje krijgen.

Céline : Blijf jij maar zitten, jij behoort tot de attributen van het oude gedeelte.

Bomma : Ja, ja, ik, Alice De Bruin, mag de poppenkast spelen in pension De Hooizolder.

Jacky : Ja moeder, wees maar blij dat je mag meedoen.

Bomma : Mag meedoen? Ik heb verdorie al veel geld in deze oude schuur gestoken. Toen ik klein was éh...toen éh..

Céline :(onderbreekt haar) Het is al goed, het eerste wat we nu moeten hebben is een goede knecht.

Bomma : Hoe? Ga je die vorige gast echt niet aannemen, hij was mooi en slim, wat wil jij eigenlijk nog meer.

Jacky : Moeder toch, dat is het hem juist. Ik moet er ene hebben die niet zo slim is en die de mensen kan laten geloven dat hij de boerenstiel kent.

Céline : Die vorige had hotelmanagement gestudeerd, die had veel te veel manieren.

En dacht dat hij heel de dag op zijn luie kont achter het bureau kon zitten.

Bomma : Ah, jij wil meer zo een type zoals in : Boer zoekt vrouw.

Jacky : Voila, we zijn er. Niet te slim, niet te modern, plezant en vooral geen vrouwenversierder.

Bomma : Dju, dat is jammer.

(De bel gaat met een ongewoon geluidje).

Jacky : Ah de bel.

Bomma : De bel? Dat is precies een jukebox.

Céline : Dat zal de volgende kandidaat zijn, hopelijk hebben we nu meer succes.

(Jacky zet zich voornaam achter de laptop)

Jacky : En nu je manieren houden éh moeder.

Bomma : Je kent me toch éh Jacky.

Jacky : Juist daarom.

Céline : (Céline doet de deur open en Philippe staat voor de deur)
Kom binnen mijnheer. (de slungelachtige Philippe komt voorzichtig binnen, hij heeft een boterhammendoos en thermos bij.)

Philippe: Dag allemaal.

Bomma : Amaai dat is ook gene misse. Toen ik klein was heb ik zo eens ene ge.....

Jacky : (onderbreekt haar) Moeder zwijg nu toch eens!

Philippe : (komt verder binnen en geeft Jacky een hand) Helaba, ik ben Philippe, ik kom solliciteren voor de kandidatuur van agrarisch en ecologische medewerker in pension “De Hooizolder”.

Bomma : Als knecht wil je zeggen...

Jacky : (doet teken dat bomma moet zwijgen)Ecologische medeweker, dat is het. ..Ik ben Jacky, de directeur van dit establishment.

Céline : En ik ben Céline, de vrouw van de directeur, dus de enige echte grote baas!

Bomma : En ik ben Alice De Bruin, moeder van Jacky, aandeelhouder, geldschieter maar heb niets te zeggen.

Céline : Je weet het toch, onthoudt dat maar.

Bomma : (tegen Philippe) Vraag eerst maar aan de directeur wat je kan verdienen manneke.

Céline : (maakt zich boos) Nu is't genoeg, als jij je klep nu niet dichthoudt dan rol ik je naar buiten. En de weg van hier naar het dorp loopt stijl bergaf , dat weet je toch nog éh..

Bomma : Doe maar, dan bol ik met mijn karretje recht tot aan het café de “Zoete Inval” als daar de deur openstaat, rol ik recht tot tegen de toog, schol !

Philippe : Daar hebben ze lekkere trappist madame. Van het vat.

.Bomma : Ik weet het jong, ik weet het.

Jacky : Allé Philippe, wat heb jij vroeger gedaan en heb jij je curriculum vitae bij?

Phillipe : (begrijpt het niet) Euh.... Mijn thermos en boterhammetjes heb ik bij mijnheer, maar curriceleum? Wat is dat?

Céline : Daar staat bijvoorbeeld in wat je gestudeerd hebt en welke diploma's jij hebt.

Plilippe : Daar heb ik niets van want...

Céline : (onderbreekt hem) Jij hebt niet gestudeerd .

Philippe : Ik deed dat niet graag.

Céline : (terzijde) Dat ziet er goed uit eh Jacky.

Bomma : En ken jij iets van de boerenstiel jongen?

Céline : Bomma, zwijg toch eens. Wij stellen hier de vragen.

Jacky : Van koeien, varkens en kippen, ken jij daar iets van?

Phillipe: Koeien geven melk, kippen leggen eieren en de varkens maken spek.

Bomma : Dat klopt als een bus.

Jacky : Hoeveel spenen heeft een koe aan haar uier?

Philippe : Ik zou het niet weten mijnheer, ik heb nog geen betrekkingen gehad.

Jacky : Het gaat wel over een koe eh kieren.

Philippe : Ah.. ah ja...Mag ik gokken?

Bomma : Jij mag dat jongen.

Philippe : 12

Bomma : (heeft er plezier in) Dan moet je met vieren zijn om die te melken.

Céline: Moeder, bemoei je er niet mee, het steekt niet op één speen éh.

Bomma: Oké, oké, jij bent hier de baas.

Céline : Jij bent goed bezig jongen.

Philippe: Merci madame.

Jacky : Nu nog een vraagje dat iets moeilijker is. Hoe groot is de snelheid van het zaadje tijdens de bevruchting van de koe?

Bomma : Wat een vraag is dat nu Jacky!!

Philippe : (vertrouwd het niet) Zeker een strikvraag ?

Céline : Nee , nee.

Jacky : Los het maar op.

Philippe : Ja , euh , ah ja! (Denkt even na en dreunt het vlot af) De snelheid van het zaadje staat recht evenredig met de afstand van de maan tot de aarde... Plus de vierkantswortel van de temperatuur van het grondwater in Tokio... Gedeeld door de derde macht van de som van 3 plus 3. Dat is dan de snelheid in km per uur.

Bomma : (gemaakt serieus) Wel dat heb ik altijd gedacht.

Céline : Ja, ja dat zal wel. En hoeveel is 3 plus 3?

Philippe : Geen moeilijke vragen stellen eh madame.

Jacky : De redenering is nog zo slecht niet

Céline : Je zegt dat je niet gestudeerd hebt. Waar haal je dan die theorie .

Philippe : Ik heb dat eens in een boek gelezen madame.

Céline : (verwonderd) Jij leest dus boeken?

Philippe : Ja, de avonturen van Jommeke en Suske en Wiske heb ik allemaal verslonden. En dat is echt éh madame daar staat alles in wat een mens moet weten in het leven.

Céline : Oké ,we rekenen het goed, zijn antwoord getuigt van veel fantasie eh Jacky, we delibereren hem.

Philippe : (verschrikt zich en tegen bomma) Gaan ze mij fusilleren?

Bomma : Wees maar gerust, ze gaan je geen pijn doen.

Jacky : Dus Philippe....

Philippe : (onderbreekt hem) Zeg maar Fiel mijnheer.

Céline : (enthousiast)Fiel? Dat is de geschikte naam voor deze job.

Jacky : Waar heb jij vroeger nog gewerkt?

Philippe : Vroeger?Gewerkt ? Ik ? Dan moet ik eens nadenken. Ik heb eventjes bij de intercommunale regionale autonome milieuzorg maatschappij gezeten.

Bomma : Amaai.

Philippe : Dat stond officieel op mijn badge, allé mijn pasje eigenlijk.

Céline : Verdorie, dat was een job met veel verantwoordelijkheid zeker?

Philippe : Enorm veel madame , enorm!

Jacky : En waarom ben je daar dan weggegaan?

Philippe : Ik ben daar niet weggegaan, ze hebben me daar weggejaagd.

Céline : Ah ze hebben je daar weggejaagd, en waarom dan?

Jacky : (ernstig) Toch niets gepikt zeker?

Philippe : Nee dat is het juist, niets weggenomen, integendeel. Ik heb er eentje laten staan en het was ambras.

Bomma : Ik kan niet goed meer volgen.

Jacky : Wat deed je dan eigenlijk?

Philippe : Ja de vuilzakken opnemen aan de huizen en in de vuilniswagen kieperen. En de zak van de burgemeester heb ik eens laten staan.

Céline : Waarom dan?

Philippe : Die was veel te zwaar en trouwens hij had me voor de verkiezingen beloofd om langs onze voordeur een straatlamp te plaatsen, en dat is ook nooit gebeurd.

Bomma : Ahwel, dat heb je dan goed gedaan. Perfect, oog om oog, tand om tand.

Céline : Straffe gast jij.

Philippe : Pas op madame, jij kent mij nog niet half.

Bomma : Die mannen van de vuilkar, jongen, dat zijn kerels naar mijn hart, ruig, cool en gespierd , die hebben we hier nodig.

Jacky : Laatste vraag, een doordenkertje. Ik heb twee stieren en vier koeien. Hoeveel runderen heb ik dan op het einde van het jaar?

Bomma : Jacky, dat zijn twee koeien zonder stier, dat is niet eerlijk.

Céline : Stil, laat die jonge nadenken.

Philippe : (nadenkend) Vier koeien .....euh, twee ....euh.. moet je dat antwoord vandaag al weten meneer?

Céline : Als het zou kunnen ja.

Philippe : (nadenkend) Als dat twee goede stieren zijn dan worden die koeien alle vier gedekt op ene dag. Klopt dat?

Bomma : Dat klopt!

Philippe : Daar komen dan vier kalveren van in normale omstandigheden, plus die vier koeien die we al hadden. Dan hebben we nog die twee stieren als ze het overleefd hebben. Dat maakt samen vier plus vier plus twee plus...is ..... vijftien runderen.Klopt dat?

Bomma : Ongeveer...

Céline : (onderbreekt haar) Voor ons is het goed.

Jacky : Je kunt direct beginnen.

Philippe : Kan ik hier ook blijven slapen madame.

Céline : Natuurlijk, er is een kamertje voor de knecht voorzien in het schuurtje achter het kippenhok.

Philippe : Dat is prima, maar mag ik nu eerst mijn boterhammetjes opeten?

Bomma : Dat is zeker jongen, met een lege maag kan je niet presteren.

Céline : Jij bent nog niet aan 't werken en je begint al te rusten.

Philippe : Ons ma zegt altijd: Philippe op tijd eten eh!En rusten voor dat je moe bent!

Bomma : Dat is heel belangrijk jongen.Toen ik klein was zei mijn moeder altijd, Lieske, ook de korstjes opeten, dan krijg je mooie borstjes. En ik heb dat gedaan, zie je het niet?...

Jacky : (onderbreekt haar) Zwijg nu eens moeder!! Begin maar vlug Philippe, de dagen zijn kort en er is werk genoeg. De stoep moet geschuurd, het duivenkot gekuist ,de bloemen water gegeven ,de zolder opgeruimd, de kelder gewit, gras gemaaid..... (Philippe begint smakelijk en luidruchtig te eten)

Philippe : (onderbreekt hem) En moet dat allemaal deze week meneer.

Jacky : Deze week, vandaag moet dat allemaal gebeuren .

Philippe: (eet rustig verder)Ja, ja komt allemaal in orde.

Bomma : Laat die jong toch eerst eten.

Philippe : Als ik eens begin ben ik niet meer te stoppen.

Céline : Kom Jacky we gaan ondertussen ons planning nog eens controleren op het bureau.

Jacky : Ik moet ook nog enkele telefoontjes doen: naar de gemeente, de toeristische dienst, de groendienst en het containerpark.

Philippe : (met mond vol) Die mannen ken ik, van mijn vorig werk, doe ze de groeten van Fiel. De rappe Fiel gelijk ze zeggen.

Jacky : Rap? Zie maar dat je boterhammen op zijn.

(Céline en Jacky gaan af in de privé-vertrekken)

Bomma : Zeg makker ben jij echt zo lomp of doe jij maar alsof?

Philippe : Hoe bedoel je?

Bomma : 4 kalveren +4 koeien + 2 stieren dat zijn toch 10 runderen in plaats van 15.

Philippe : Natuurlijk, die gast die hier net voor mij geweest is zei: Ik ben te slim voor die job, hou je zo lomp mogelijk en je hebt kans.

Bomma : Ach zo... Smaakt het?

Philippe : Ja zulle, lekker.

Bomma : Wat ligt er tussen?

Philippe : (laat zijn boterham zien) Gebakken eitje. Wil je ook een boterhammetje?

Bomma : Ja verdorie, dat is lang geleden dat ik dat hier nog gekregen heb.

(Geeft bomma een boterham en ze eten samen smakelijk)

Dat kan ik goed bijten, hiervan blijft mijn gebit tenminste goed zitten, echt lekker brood, van welke bakker komt dat?

Philippe :(fier) Zelf gebakken grootmoe.Malse boterhammen éh., en de eitjes van scharrelkippen, echt gezond.

Bomma : Scharrelkippen eieren, die zijn hier eigenlijk niet te krijgen.

Philippe : Is dat hier dan geen boerderij?

Bomma : Jawel maar...

Philippe : (onderbreekt bomma) Maar ze hebben geen kiekens?

Bomma : Jawel menneke maar die leggen niet, die zijn versleten.

Philippe : Daar kan je ook niet veel mee doen.

Bomma : Daar heb je gelijk in, maar de stadsmensen die kennen daar toch niets van.

Philippe : De stadsmensen?

Bomma : Wel ja, die komen hier op vakantie om zogezegd het landelijk leven op de boerderij te beleven. Onze Jacky koopt de eieren in de Aldi, die worden dan met kippenstront ingesmeerd en onder een oude kip of een haan geduwd. Dat stadsvolk ziet het verschil toch niet.

Philippe : Bah met kippenstront?

Bomma : Ik heb zo een gedacht dat het insmeren met die stront één van jou taken zal zijn.

Philippe : Dat snap ik niet.

Bomma : Kijk, de moderne stadsmensen willen eens van het oude boerengebeuren genieten.. Ze vinden het geweldig om 's morgens bij het krieken van de dag de eieren van onder de kippen te halen.

Philippe : Die supermarkt eieren zijn volgens hen dan die kakelverse scharreleieren.

Bomma : Voilà jij snapt het al ,ze betalen ervoor om dat te geloven. Ze willen terug naar de natuur, op zoek naar de oerinstincten.

Philippe : Stinken zal het wel met die stront. Niet te doen jong!

Bomma : Ze geven daar zelfs véél geld voor. Het is daar waar men tegenwoordig op kickt.

Philippe : Ja, dat is zo eens iets anders dan met de bus naar Benidorm gaan en met een propere handdoek op het strand te gaan liggen met een koord tussen de billen en komkommerschijfjes op de ogen.

Bomma : Dat is nochtans ook plezant maar ik hield mijn ogen altijd goed open om naar de achterzijde van de mannelijke oerinstincten te kijken. Ik bedoel eigenlijk die strakke kontjes.

Philippe : Dat zal wel, en hier mogen ze tegen betaling de mesthoop weg kruien.

Bomma : En 's nachts kunnen ze slapen in een oude opgelapte kamer. Kijk maar eens naar de kelderkamer, ze hebben daar een oude gordijn boven het bed gehangen en onze Jacky noemt dat de hemelbedkamer (Philippe is ondertussen gaan kijken)

Philippe : Amaai!! Schoon!

Bomma : En daar de zolderkamer, daar is geen stroom. Céline heeft er wat kaarsen gezet, en dat is nu de romantische kamer. Maar je kan ook boven op de schelf in het hooi slapen en dat is pas echt romantisch.

Philippe : Dat ziet er goed uit.

(Hij giet zich een tas koffie in)
Ook een tasje koffie bomma?

Bomma : Nee merci jongen, dat drink ik niet. Ik heb iets veel beters.

(bomma springt uit hare rolstoel en gaat naar de geheime schuilplaats in de pilaar.
(Zie de beschrijving decor)
(Ze haalt haar pijp en een fles jenever uit)

Philippe : Mirakel, mirakel, bomma loopt?

Bomma : Stil jong, stil! Niks mirakel, als het is voor schone, lekkere, plezante of straffe dingen, dan kan ik wel uit mijn karretje. Geen probleem!

Philippe : Dat snap ik niet.

Bomma : Luister eens, ik zal het je eens vertellen. Maar zwijgen éh.

Drie jaar geleden ben ik van deze schelf afgevallen en mijn heup was over. Toen ben ik in de rolstoel terechtgekomen.

Philippe : Drie jaar al, dan zou dat toch al lang moeten genezen zijn.

Bomma : (heeft er plezier in) Ja jong, dat is ook al lang in orde, maar (wijst naar het privé vertrek) zij daar weten dat niet. Het is toch zo gemakkelijk als ze je overal naar toe duwen.

Philippe : Dat is profiteren eh bomma.

Bomma : Ik weet het maar als ik vroeger in het dorp iets ging drinken moest ik altijd deze berg hier opklauteren. Nu duwen ze me omhoog. (heeft er plezier in). Mij niet verraden éh !

Philippe : Nee, nee, heb maar geen schrik bomma. Ik kan zwijgen tot ik zweet. Maar pas op ik zweet nogal snel. En wat zit er in die fles?

Bomma : Jenever, maar mondje dicht, niet tegen de directie zeggen hoor.

Philippe: Mijne mond gaat pijn doen van't zwijgen.

Bomma : Als mijn schoondochter dit allemaal zou weten dan is het dikke miserie. Ze zet mij achter slot en grendel, of ze plaatst mij in een streng bejaardenhuis, bij de nonnen.

Philippe : Zou madame Céline dat durven?

Bomma : Niet durven? Dat is geen gemakkelijk mens jong. (gaat terug in de rolstoel zitten en steekt haar pijp aan) Hoe onze Jacky het daar mee uithoudt, ik weet het niet, ik weet het echt niet.

Philippe : Jij moet dus naar haar luisteren?

Bomma : Ja zullen, maar ik trek mijn plan. Dat mijn heup genezen is dat weet ze dus niet. Van die borrels weet ze niets en dat roken weet ik ook te camoufleren. (ze laat een spuitbus luchtververser zien en spuit rond zich).

Philippe : Dat stinkt verdorie naar mottenbollen .

Bomma: Dat is volgens mijn schoondochter mijn natuurlijke geur.

Philippe : Jij bent precies een straffe madame!!

Bomma : En jij dan, rappe Fiel, waarom zeggen ze dat tegen jou?

Philippe : Tja, eigenlijk heb ik daarstraks eventjes gelogen toen ik zei dat ik nog geen betrekkingen heb gehad. Ik heb het wel al eens gedaan hoor.(fier) Eigenlijk als ik eerlijk ben, ik kan de vrouwen niet van mijn lijf houden.

Bomma : Wel, dat dacht ik al. Een echte lover-boy. (geniepig) Als ik 40 jaar jonger was, je was de mijne.

Philippe : Oei, oei, wat zou er aan mij toch mankeren, zo veel succes bij het vrouwvolk? Niet te doen jong!

Bomma : Ja jong, je hebt het of je hebt het niet en jij hebt het. Toen ik jong was had ik het ook.

Philippe : Jij bent me er ook eentje eh . Zal ik een borreltje inschenken bomma, op onze kennismaking. (schenkt 2 borrels in)

Bomma : (geeft één borrel aan bomma) Goed gedacht mannetje, santé, ik heb het nodig, mijn stress begint op te komen.

Céline : (we horen Céline off scène) Ik zal eens kijken of de reclamelichten branden.

(bomma steekt vlug haar pijp ergens onderin en gooit haar borrel tot bij Fiel en hij steekt de borrels in zijn broekzak)

Céline : (Céline komt op via de privé) Alles in orde hier?

Bomma : Ja, ja alles in orde. (Céline gaat af via buitendeur)
Gezien ! Goede reflexen keeper, we zijn een goed team jongske.

Philippe : Goed, maar mijn borrel was nog niet leeg. (wijst op natte broek).

Bomma : (neemt spuitbus en spuit eens rond) Eventjes mijn natuurlijke geur terugpakken. En zet die fles eens vlug terug op haar plaats.

Philippe : (ziet een geweer in de schuilplaats terwijl hij de fles terugzet. Hij wijst met het geweer op bomma). Wat is dat bomma?

Bomma : Een geweer, een blaffer, zie je dat niet! Wees maar voorzichtig want dat staat op

scherp.

Philippe : Op scherp?

Bomma : Ik ben op alles voorbereid. Zet dat gauw weg. (Hij zet het geweer terug, met een zware knal gaat het geweer af en er valt iets van het plafond of van de schelf)

Céline : (komt terug binnen gelopen) Wat was dat?

Bomma : Ik zou het niet weten, dat was raar eh.

Philippe : Misschien zijn de zekeringen van de reclamelichten gesprongen?

Céline : Niets van, die branden toch allemaal.

Bomma : (Er komt rook van onder de rolstoel, de pijp heeft brand veroorzaakt, kan met rookmachientje achterkant rolstoel te plaatsen) Brand !!! Brand!!! Hier brandt het nondedju ook.

Philippe :(loopt in paniek rond) Brand! Brand! Bomma staat in vuur. (doet brandweerwagen na) toe ta, toe ta.....

Jacky : (komt op met emmer water en giet deze op bomma, bomma verschiet, en wil rechtstaan)

Philippe: Bomma!! (doet teken van zitten blijven)

Jacky : (vraagt aan Philippe) Wat is dat hier toch allemaal.

Philippe : Ja, een oude schuur die in vuur staat.

Bomma : (onderbreekt hem) Is niet gemakkelijk te blussen eh menneke.

Céline : Hier gebeuren tegenwoordig rare dingen, Een onverklaarbare knal en een oude doos die begint te branden. Ik snap het niet.

Bomma : Een mens moet ook niet alles snappen in het leven. Ik was begot bijna de pijp uit.

Philippe : (heeft er plezier in) Ja, die pijp zal nu wel uit zijn.

Jacky : Moeder, hoe is't toch mogelijk, hoe kan nu jouw rolstoel in vuur vliegen.

Bomma : Ik weet het niet , misschien kortsluiting.

Jacky : Wat we met jou toch allemaal meemaken.

Céline : Zie ze daar zitten, de verzopen kat. Fiel, ga jij nu de brievenbus leegmaken en ik ga bomma andere kleren helpen aantrekken.

Philippe : Komt in orde madame de directrice. (Céline af in de privé en neemt bomma mee, Philippe af in buitendeur)

Jacky : (de GSM rinkelt, praat overdreven beleefd) Hallo, met pension “De Hooizolder”. Voor volgende maand mevrouw, wacht dan moet ik eerst eens gaan kijken in de reservatie planning. ....Ja, druk, druk, druk . Voor drie personen mevrouw? Ik zal mijn best doen, ik kan niets beloven maar misschien zie ik nog wel een gaatje. (gaat af naar privé)

Philippe :(op van buiten met een aantal brieven) Ik zal de post eens sorteren: een boekje van de boerinnenbond, reclame van melkmachines, duifke lacht, brief van intercommunale regionale autonome milieuzorg maatschappij, dat is nog van mijn oude werkgever verdomme. En hier nog een brief uit de (spreekt het verkeerd uit) United States of America. Dat is er ene voor mevrouw Alice De Bruin, da’s voor ons bomma begot, die ga ik even opzij houden. (steekt hem ergens weg).

(de bel, het muziekje, aan de buitendeur gaat)

Philippe : Dju, is me dat schrikken.(doet buitendeur open) Ah, schoon volk, kom binnen madame.

Hortance : (komt hijgend binnen). Onder aan de berg in café “De Zoete Inval” hebben ze ons naar hier gestuurd. Dat gaat sérieuze bergop zulle!

Philippe : Ja, straf bergske. Ben je te voet of met de fiets?

Hortance : (nog hijgend) Allebei, ik ben langs mijn fiets te voet omhoog geklommen en als je jouw reclamelichten ziet is het nog ver zulle, dat valt vies tegen.

Philippe : En waarom doet madame die inspanningen?

Hortance : Wij zoeken een onderkomen voor één nacht.

Philippe : Dan ben je op het juiste adres.

Hortance : Wij zijn een fietstocht aan het maken, wij rijden van pension tot pension.

Philippe : Wij? Jij hebt je vent dus ook bij?

Hortance : Zwijg me daarover, ik heb hem vorige maand buiten gezwierd. Niets dan miserie met die mannen, ik was het kotsbeu.

Philippe : Dat is interessant.

Hortance : Wat?

Philippe : Dat je geen man meer hebt.

Hortance : Ik ben hier samen met mijn dochter.

Philippe : Dat is nog interessanterder.

Hortance : Ben jij hier de baas?

Philippe : (kijkt eens rond) Zie je iemand anders madame?

Hortance : Nee.

Philippe : Ik ook niet, dus ben ik hier op dit moment de baas.

Hortance : Dus we kunnen hier slapen vannacht?

Philippe : Slapen kan, maar je mag ook wakker blijven natuurlijk. Je weet nooit of er een prins langs komt op zijn schimmel.

Hortance: (bezwijkt al voor Philippe zijn charme) Jij bent precies een romantische ziel.

Philippe : Gewoon een gezonde kerel madame, met alles er op en er aan.

Hortance : (overtuigt) Wat kosten de kamers hier?

Philippe : Dat hangt er van af madame, welke service je wil eh. Maar ik zal voor jou wel een speciaal prijsje maken.

Hortance : Ik hoop maar dat het wat comfortabel en proper is.

Philippe : Je mag gerust zijn madame, Last minute, all inclusive. Dat is de beste formule.

Hortance : (roept aan de buitendeur) Joyce, kom eens zien, hier kunnen we slapen.

Joyce : (komt al hijgend binnen) Zeg, dat is hier nogal bergop jong.

Philippe : Als je de andere kant oprijdt is het bergaf juffrouw. Haha!

Joyce : Ah ah, simpel eh, wat zijn we plezant vandaag en wat is dat hier voor een oude stinkende stal.

Hortance : Joyce, hou je manieren.

Philippe : Wacht maar eens tot je het hele establishment gezien hebt. De kelderkamer heeft een hemelbed en de roze zolderkamer heeft enkel maar kaarslicht, pure romantiek juffrouw. (kijkt haar diep in de ogen)

Joyce : (kijkt Philippe met verliefde blik in de ogen) Een hemelbed?

Philippe : En een flesje wijn op het nachtkastje.

Joyce : (begint al wat te zweven) Is 't waar mijnheer?

Philippe : Mijnheer? Zeg maar Philippe en voor de vrienden Fliep.

Joyce : Kom mamma, we gaan vlug de bagage halen.

Hortance : Kunnen we de fietsen onder dak zetten?

Philippe : Zet ze maar in de stal, lieve dames. (Joyce en Hortance gaan af via buitendeur)
(tegen zichzelf) Voila, Fieleke, we zijn vertrokken jongen, bingo! Dat is alweer een
koppel die mij willen inpalmen, ... toch erg eh!

Jacky : (komt op met bomma in rolstoel). Bomma hier, blijf hier stilletjes braaf zitten en als
we je nodig hebben zullen we je wel roepen.

Bomma : (tegen Philippe) Wat zegt hij, Fiel?

Philippe : Dat hij stilletjes zal roepen.

Jacky : Zeg Fiel, Hoe komt het dat je nog geen werkkledij aan hebt?

Philippe : Ik heb nog niets gekregen directeur.

Bomma : Je gaat er toch geen landbouwer van maken ?

Jacky : Dat is iets wat wij beslissen bomma.

Bomma : Dat punt is niet gestemd in de raad van bestuur.

Jacky : Het is al goed moeder. (roept op Céline) Céline, breng de knecht zijn kostuum eens.

Philippe : Zeg baas, zo een fatsoenlijke kamer wat kost dat hier eigenlijk.

Jacky : In het hoogseizoen is dat 30 € per persoon inclusief ontbijt. Waarom moet jij dat
weten.

Philippe : Oh, zomaar eh, ik werk hier toch.

Jacky : Leuk dat je al interesse hebt in de zaak.

Bomma : 30 € .. Dat is toch veel geld voor zo een oud kot.

Jacky : (neemt de post die op de tafel ligt) Was dat alle post Fiel.

Philippe : Alles, en heb ik hem goed gesorteerd?

Céline : (heeft kleren bij voor Fiel: klak, kiel en gebolde zakdoek). Voila, jouw werktenu.
Doe het maar gauw aan dat je het gewoon wordt tegen dat morgen de eerste klanten
komen.

Philippe : Komt er morgen al volk?

Céline : Natuurlijk, het wordt hier druk.

Philippe : Dat denk ik ook madame.

(Philippe trekt zijn kiel aan en zet zijn pet op)

Bomma : Dat zijn kleren om op de televisie te komen se.

Philippe : Ja als mannequin in de rode loper.

Jacky : Allé, het past goed.

Céline : Eenmaal per maand wordt het gewassen op onze kosten.

Bomma : Dat is meer dan genoeg, toen ik nog klein was deden ze ons zo een zwart satijnen schortje aan totdat het bleef rechtstaan van de vuiligheid. En onze mouwen blonken van de snotbellen.

Céline : Ja moeder en als ik jou niet in het oog hou is dat nu nog zo.

Jacky : Kom Céline , we moeten nog naar de winkel om onze BBB menu te halen.

Philippe : BBB, dat ken ik van de fitness: Borst, billen, buik.

Jacky : Nee kalf : bloedworst, boerenkool en botermelk.

Bomma : Ik heb liever de AAA menu : Artois, armagnac, appeljenever.

Céline : Moeder, jij mag niet drinken van de dokter, je wilt toch zelf dat je heup geneest eh.

Bomma : Natuurlijk, het is geen luxe hoor om altijd in die rolstoel te moeten zitten. (gemaakt ernstig tegen Philippe) Ik maak geen kalk genoeg.

Philippe : Dan kan het lang duren vooraleer het genezen is, jaren!

Jacky : Kom, we zijn weg en braaf zijn éh moeder.

Philippe : Ik zal wel op haar passen, madame. (Céline en Jacky af in de privé vertrekken)

Bomma : Allé daar zullen we een tijdje vanaf zijn zeker.

Philippe : Zeg bomma, mag jij echt niet drinken van de dokter?

Bomma : Alles onder controle jongen, zonder mijn dagelijkse borrel was ik nooit genezen. Mijn dokter is mijn beste vriend, als hij komt brengt hij altijd een pakje tabak en een fles jenever mee en drinkt dan samen met mij een borrel terwijl hij mijne bloeddruk meet. En die is prima hoor!

Philippe : Die dokter?

Bomma : Ja, en mijn bloeddruk ook.

Philippe :Goede dokter!

Bomma : De beste jong, Hij weet precies wanneer mijn medicamenten bijna op zijn.

Philippe : (neemt de fles jenever) Deze hier bedoel je?

Bomma : (heeft er plezier in) Ja straffe medicatie, 37 Graden, ambachtelijk gestookt en gerijpt in de fles, de beste jongen.

Philippe : Het is echt wel lekker.

Bomma: Straks drinken we nog ene.

Philippe : Och ja bomma, er was nog een brief voor jou met de post, uit de United States van America.

Bomma : (schrikt) Uit Amerika ???

Philippe : Heb je daar nog kennissen of familie? (geeft brief aan bomma)

Bomma : Kennissen nog wel, maar dan uit een ver verleden.
(kijkt naar de afzender en schrikt) Oei, oei, Fat man Joe, Ik dacht dat die nog altijd in de bak zat.

Philippe : En wie is Fat man? (nu komen Hortance en Joyce binnen met hun fietstassen, bomma doet teken om te zwijgen)

Bomma : Er zijn precies al klanten.

Philippe : Daar zijn mijn twee vriendinnen al.

Bomma : Vriendinnen?

Philippe : Ik heb dat mooi vrouwvolk straks al een rondleiding gegeven.

Hortance : (bekijkt Fiel zijn uniform) O la la, dat is een mooi kostuum.

Joyce : (zwoel) Uniformen daar kick ik op.

Bomma : Toen ik jong was kicke ik op de facteur, die had ook een klak aan. (ze begint de brief open te doen)

Hortance : Het gaat hem niet alleen om de kleren, maar kijk eens wat er in dat uniform zit.

Philippe : (Fier tegen bomma) Zie je wel, het begint alweer.

Hortance : En mooie jongen, heb je ons een kamer gereserveerd.

Philippe : Ja madame, en ik heb speciaal voor jou een gunstig prijsje gemaakt.

Hortance : Zeg het eens, wat moet dat kosten?

Philippe : 45 Euro per persoon voor een tweepersoons kamer, inclusief ontbijt, en pas op eh, gemeentetaks inbegrepen. Dat vind je nergens.

Bomma : (kucht, en zegt terzijde tegen Fiel) Zeg jongen, onze Jacky zei toch...

Philippe : Ssssst (ook terzijde tegen bomma) 10% mag ik toch hebben eh. Er is ook een procentje voor jou bij.

Bomma : Dan is 't goed, tel dan maar goed door.

Philippe : Ik zal nog een inspanning doen, als je elk een kamer apart neemt krijg je ze voor 42 euro per persoon.

Hortance : Normaal kost een één persoonskamer toch heel wat meer dan een tweepersoonskamer.

Philippe : Normaal, wij zijn hier niet normaal madame.

Hortance : Dus 42 euro voor een één persoonskamer.

Philippe : Met een dubbel bed.

Hortance : (verwonderd) Allé zeg...

Philippe : Ja, En dan kom ik je persoonlijk een nachtzoen geven.

Joyce : Mams, dat is spotgoedkoop!

Philippe : Ja, ik weet het, ik verdien er niets aan maar je bent ook twee sympathieke vrouwtjes.

Joyce : Ik wil de kelderkamer met dat hemelbed.

Hortance: Maar die had ik eigenlijk ook graag gehad Joyce.

Philippe : Madame, die ....

Hortance : Zeg maar Hortance en dat is mijn dochter Joyce.

Philippe : Hortancke, die andere kamer eh, daar ga je ook geen spijt van krijgen. De roze zolderkamer met romantisch kaarslicht.

Bomma : (terzijde) En uitzicht op de mesthoop..

Philippe : Wij noemen het hier de....de...het

Bomma : (helpt hem) Het Cupido nest.

Philippe : Voila , dat is 't. Daar zijn al veel kaarsen uitgeblazen, madame, en al heel veel pijltjes verschoten.

Joyce : Mams, als je echt wil dan wisselen we wel hoor.

Hortance : Nee nee, gezegd is gezegd, de tafel plakt, het is geregeld.

Joyce : Dan zullen we onze bagage maar naar de kamers brengen.

Bomma : (heeft al wat in de brief gekeken) Wacht eens eventjes, is hier iemand die wat beter Engels kan dan ik, ik versta er niet veel van.

Philippe : Jij bent vroeger toch in Amerika geweest.

Bomma : Dat is lang geleden hoor.

Philippe : Ja, mijn Engels stopt ook met de woorden: Loverboy, playboy and cowboy.

Hortance : Joyce, die kent haar talen. Engels en Frans eh kind.

Philippe : Lees de brief eens bomma, Joyce zal hem eens ontcijferen.

Bomma : (leest eerste regel in slecht Engels) Dear Alice, dat ben ik dus.
I take a blue bic in my hand to write a letter to you.

Philippe : Niet gemakkelijk eh bomma.

Bomma : (geeft de brief aan Joyce) Hier meisje, probeer jij maar eens.

Hortance : Dat is voor ons Joycske een fluitje van een cent, eh kind.

Joyce : Maar mamma, zo goed kan ik nu ook geen Engels. Ik zal eens proberen.
(begint te lezen)
Dear Alice.

Philippe : Dat is bomma! Eh bomma, dat ben jij eh? Dear bomma Alice.

Bomma : Stil, laat dat meisje vlug verder doen.

Joyce : (leest in niet zo goed Engels) I take a blue bic in my hand to write a letter to you.

Philippe : Volgens mij is dat, ik neem mijn blauwe stylo in de hand....

Bomma : (onderbreekt) Om op de letter naar me te schrijven.

Joyce : (leest verder) I, fat man Joe, come to Europe next week.

Philippe :(tegen bomma) Little Joe, die van Bonanza, komt volgende week naar Europe.

Bomma : Fat man Joe, jongen, dat is heel iemand anders.

Joyce : (leest verder) I come to you for a big business deal.

Philippe : Dat versta ik niet!

Bomma : Och God, die komt iets regelen.

Joyce : Yes, yes , ik denk dat hij dat bedoelt.

Bomma : Had ik het verdomme niet gedacht .

Joyce : (leest verder) A big Kiss from the Far West.

Bomma : Big kiss, de smeerlap.Laat hem maar komen, ik zal hem warm ontvangen.

Joyce : (Geeft de brief terug aan bomma) Dat was alles.

Bomma : Merci kind.

Hortance : Dat heb jij goed gedaan Joyce, zie je wel dat jij dat kan.

Philippe : Zo vertalen, niet gemakkelijk éh, ik zou het niet kunnen.

Bomma : Nu dat je in de horeca werkt zal je toch wat talen moeten leren.

Philippe : Yes mam ! Maar vroeger toen ik bij de intercommunale regionale autonome milieuzorg maatschappij zat had ik dat niet nodig.

Bomma : Ja dat zal wel op een vuilzak staat maar één taal.

Hortance : Meneer Fiel, nu zou ik mij eigenlijk eens willen gaan opfrissen in het Cupido nestje.

Philippe : Dat gaat mevrouw, hoeveel nachten dacht je te blijven?

Hortance : Normaal maar één nacht maar je weet maar nooit.

Philippe : Dan had ik toch graag voor één nacht afgerekend want morgenvroeg zit ik waarschijnlijk bij mijn beesten. Dat is dan....

Bomma : (onderbreekt haar) 42€ x 2 is 84€

Philippe : Drinkgeld niet inbegrepen.

Hortance: (haalt geld uit haar geldbeugel) Hier is 90 euro, dat is in orde zo, de rest is drinkgeld, is dat voldoende?

Philippe : Natuurlijk mevrouw, ik ben rap content hoor. Kom ik zal je voorgaan. (gaat met Hortance naar de linker slaapkamerdeur en doet ze open) Voila madam 15 trappen hoger ligt de zevende hemel.

Hortance : (zwoel) Merci, tot seffens. (Hortance gaat af)

Philippe : (tegen Joyce) Zal ik jouw kamer ook eens laten zien?

Joyce : Graag meneer .De kelderkamer met hemelbed, ik ben benieuwd.

Philippe : Ik ook juffrouw, ik ook .(Philippe gaat samen met Joyce giechelend af in de rechtse slaapkamer).

Bomma : Als dat maar goed afloopt, die stalknecht neemt al veel initiatief. Het is een man naar mijn hart.
(staat terug recht uit de stoel en loopt naar de wc) Dat doet goed dat ik mijn benen eens kan strekken, ik krijg pijn in mijn knoken van dat lang zitten. (gaat binnen in de wc en laat haar rok tot op haar schoenen vallen, telkens als ze iets moet zeggen steekt ze haar hoofd boven de deur uit.)

Philippe : (komt terug binnen en ziet de lege rolstoel) Hela, Bomma, waar zit je?

Bomma : Ik ben op de wc, drink ondertussen maar een borrel, je weet ze staan. Geef mij ook maar eentje, maar niet kijken eh.

Philippe : (schenkt borrels in) Een borrel, dat is een goed gedacht. (Geeft diskreet ook een borrel aan bomma door het hartje in de wc deur) Schol !

Bomma : Schol!

Philippe : Bomma, die Amerikaan die gaat komen, wie is dat eigenlijk?

Bomma : Fat man Joe, dat is een heel goede kameraad van mijne man geweest en later een heel intieme vriend van mij geworden.

Philippe : Intiem?

Bomma : Ja, inderdaad intiem, ... intiem, versta je dat niet?

Philippe :Jawel, zelfs zonder tekening bomma.

Bomma : Ja, mijn man is op een avond eens sigaretten gaan halen en nooit meer teruggekomen en ik zat daar maar alleen te zitten.

Philippe : En Fat man Joe kwam naast je zitten om je te troosten, hij legde zijn hand op jouw knie en ...

Bomma Voila, jij weet hoe dat werkt.

Philippe : En verder, vertel?

Bomma : Och jong, dat was dezelfde flierefluiter als mijne man maar dat zal ik je later wel eens vertellen.

Philippe : Komaan bomma, nu maak je me nieuwsgierig.

Bomma : Fat man Joe , dat was gene simpele, wat zeg ik , een heel zwaar geval. Hij heeft, zonder dat ik het wist, een bank overvallen en het goud ergens weg gestopt.

Philippe : En jij weet niet waar?

Bomma : Jawel jongen, ik stond hem uit te loeren. Hij verstopte het onder een reuze cactus dicht bij de waterpomp. De volgende dag hebben ze Fat man opgepakt.

Philippe: Jij hebt het goud onder de cactus uitgehaald.

Bomma : Inderdaad.

Philippe: Precies ne cowboyfilm.

Bomma : Een paar dagen later heb ik onze Jacky onder mijne ene arm en het goudschat onder mijne andere arm genomen en ben terug naar hier gekomen.

Philippe : En waar is het goud nu?

Bomma : Dat is dichterbij dan je denkt Fieleke.

Philippe : En nu komt hij jou na al die jaren nog eens bezoeken om....

Bomma : Ja en pas op eh, Fat man Joe is een echte cowboy van de Far West. Die mannen schieten op alles wat beweegt.

Philippe : De cowboys en de boeren onder één dak, dat gaat vonken geven.

Bomma : Knallen gaat het jong , knallen!

Doek

Tweede Bedrijf

(Zelfde dag 's avonds, niemand op de scène, de bel gaat. Jacky komt uit de keuken)

Jacky : Dat zal mijnheer en mevrouw Janssens zijn, eindelijk. Die zouden tegen de avond hier zijn en nu is het al bijna 10 uur.

Céline : (Celine komt uit de keuken zij heeft een welkomstgeschenk bij: een korfje met hoeveproducten zoals eieren en groenten) Doe het goed eh Jacky, het zijn onze eerste klanten.

Jacky : Yes, daar hebben we jaren van gedroomd. Nu mag en zal er niets verkeerd lopen. Zeker weten. (Gaat de deur opendoen)

(Sébastien, apotheker en zijn vrouw Claire komen binnen. Hij is een stijve hark en zij heeft een kuisobsessie.)

Jacky : Mijnheer en mevrouw Janssens?

Sébastien : Zeker, zeker, sorry dat we zo laat zijn, ik was van dienst, mijn apotheek sloot pas om 8 uur vandaag. We hebben hier gereserveerd via onze agent, kan dat?

Jacky : Zeker mijnheer, dat kan. We zullen eens kijken, kom binnen.(gaat naar de tafel met de laptop)

Claire : (terzijde tegen Sébastian) Ik dacht dat we naar een vier sterren beautyfarm gingen?

Sébastien : Stil schat, stil, nog even geduld.

Jacky : Hier heb ik jullie. Sébastian Janssens en zijn vrouwtje Claire

Sébastien : Het is toch in orde mijnheer?

Jacky : Ja hoor, ingeschreven en betaald zie ik.

Sébastien : Prima.

Claire : Ik hoop het voor jou mannetje.

Sébastien : (beetje onzeker) We gaan er van genieten vrouwtje.

Céline : Genieten, dat is hier een begrip madame.

Claire : Ik ben eens benieuwd.

Céline : Welkom beiden, wij als uitbaters van pension de hooizolder heten jullie van harte welkom. Alsjeblief, een kleine attentie als welkomstgeschenk. (geeft de hoeveproducten aan Claire).

Sébastien :(tegen Claire) Een leuke verrassing éh schat.

Claire : (neemt het met tegenzin aan en ziet er een worm op zitten)
Aaaaaah.....een rups (geeft het verder aan haar man) Wat voor een vuile boel is me dat, daar zitten nog beesten op.

Sébastien : Maar allee schatje toch, schatje, je bent toch niet bang voor zo een pietleuterig klein onnozel wormpje zeker.

Claire: (opgewonden) Wormpjes, wormpjes, ik zal seffens jouw pietleuterig wormpje eens.....

Sébastien : (onderbreekt haar) Maar lieveke toch, kalmeer toch.

Claire : Kalmeren! Dat is een dikke groene rups zeg ik, en daar ben ik vies van.

Jacky: Sorry madame ....maar dat zijn macrobiotische groenten.

Claire : Macrobiotisch? Vieze vuiligheid is dat ja. Sébastien, ik blijf hier geen minuut langer, ik bol het af. Zie eens wat een onhygiënische troep dat hier allemaal is. Ik ben weg, saluut.

Sébastien : Ja maar schatje toch, ik weet dat het bij jou allemaal proper en clean moet zijn, maar.....

Céline :(onderbreekt hem) Het is hier toch proper!

Claire : Proper!! Proper!! Noem jij dat proper.

Sébastien : Maar lieveke toch, je psychiater heeft ons zo een vakantie aangeraden om een beetje van je kuisobsessie af te geraken.

Claire : Die psychiater is zelf zo gek als een deur. (furieus) Kuisen ga ik hier begot, kuisen. Waar zijn mijn handschoenen, en de boenwas? En liters Mr Proper en javel, een emmer water, dweil, zeemvel, spons, aftrekker,..... of weet je wat? Haal me een hogedrukreiniger, die heb ik hier nodig.

Sébastien : (onderbreekt haar) Rustig schatje, rustig

Claire : (heftig) En zeg niet altijd schatje tegen mij!

Sébastien : Sorry lieveke.

Jacky : Zal ik je nu dan de kamers eens tonen?

Claire : Goed, we gaan eens kijken, maar.....

Sébastien :(onderbreekt haar) Op hoop van zegen schat, op hoop van zegen.

Céline : (wijst naar de kamer rechts achter) Dit is de kelderkamer, drie trapjes op. De sleutel zit op de deur, mijnheer.

Sébastien : (Neemt zijn twee koffers : één gewone reiskoffer en één aktetas waar uitsluitend medicatie inzit) Kom scha..... poesje, we gaan eens kijken naar ons liefdesnestje.

Claire : Als dat nestje maar proper is, meer moet ik niet hebben.

Céline : Je mag gerust zijn mevrouw. Alles vers gewassen en gestreken.

(Sébastien en Claire gaan af slaapkamers)

Claire : (tijdens het afgaan veegt ze met de vinger over de tafel) Zie eens wat een stof, je hebt me weer ergens binnengesleept jij.

Sébastien : Rustig maar schatje, rustig, we gaan nu lekker ontspannen in het bubbelbad en dan kruipen we heerlijk onder de wol. (gaan af naar slaapkamer rechts).

Jacky : Oei , oei, met die propere madame gaan we nog iets aan de hand hebben.

Céline : (lachend) Bubbelbad!

Jacky : Die gaan nog verschieten als ze zich moeten wassen in de zinken bassin.

Céline : Wat gaat dat morgen zijn als we ze vragen om de koeienstal uit te mesten?

Jacky : (ironisch) Daar gaat madame Proper plezier aan beleven.

Céline : Wat komt zo een apothekersvrouw hier eigenlijk zoeken?

Jacky : Therapie van haar psychiater, eh schatje.

Céline : (praat Claire na) Zeg niet altijd schatje.

Jacky : (praat Sébastian na) Oh pardon lieveke.

(achter de scène horen we een kreet van Claire)

Céline : Wat is dat?

Claire : (komt al gillend opgestormd) Ik.....er.... Er zit.....er zit.....

Jacky :(onderbreekt) Een muis in je bed?

Céline : Tja, in een oude boerderij is dat niet abnormaal eh.

Claire : (gilt) Er zit....er ligt.... Er liggen...

Sébastien : (komt op en geeft een pilletje aan Claire) Kalm blijven schatje, kalm. Hier neem maar wat kalmeerpilletjes. (schudt een half flesje in zijn hand)

Claire : Ik moet geen pilletjes (ze slaat de pillen uit de hand)

Jacky : Wat scheelt er eigenlijk madame?

Claire : (nog over haar toeren) Er ligt.... Er liggen ...

Sébastien : Er liggen nog twee mensen in ons bed te ...te.....te...liggen.

Jacky : Dat kan niet, ons moeder zit in haar rolstoel naar TV te kijken.

Céline : En ze is in slaap gevallen want ik heb ze horen ronken.

Claire :(over haar toeren) Daar liggen er twee in mijnheer, hoor je dat, twee en die slapen niet.

Sébastien : Absoluut, absoluut zeker niet.

Claire : Bemoei je er niet mee, Sébastian!

Jacky : Jullie hebben gedroomd.

(Philippe komt op gestrompeld, zijn bretellen nog aantrekkelijk en wil onmiddellijk langs de buitendeur naar buiten)

Claire : Dat is hem, dat is er ene van.

Philippe :(wil zo snel mogelijk af buitendeur) Ik ga nog vlug de kiekens wat eten geven.

Céline : How how, mannetje, kom eens terug jij, blijf eens eventjes hier.

Philippe : Maar madame, de kiekens hebben honger.

Jacky : Hier en zitten! (Philippe gaat aan de tafel zitten)

Hortance : (komt in nachtkledij kijken aan de deur) Zeg Philippe, wanneer kom jij mij een nachtzoentje geven.

Philippe : Euh... had ik dat nog niet gedaan??

Jacky : Wie ben jij madame? En wat kom jij hier doen?

Joyce : (komt in nachtkledij op uit slaapkamer) Wat is hier allemaal aan de hand, en waarom ging jij zo vlug lopen Philippe?

Sébastien : Hij moest de kiekens nog eten geven.

Claire : Kieken!!...Dat is de andere helft van dat koppel in ons bed.

Céline : Koppel in jullie bed, ik snap er niets meer van. Wie ben jij juffrouw?

Joyce : Ik euh...

Hortance : Ik ben Hortance en dat is Joyce, mijn dochter.

Jacky : En hoe komt het dat jullie op onze slaapkamers zitten?

Sébastien : (wijst op Joyce) Ze zat niet meneer ze lag. Hi , hi.. (onnozel lachje)

Claire : (Streng) Sébastian !!!

Céline : (tegen Philippe) Wel stalknecht, geef eens wat meer uitleg, want jij zult er wel voor iets tussen zitten.

Philippe : Ik? Euh.. ja maar ik kan het allemaal uitleggen zulle.

Céline : (ironisch) Dat dacht ik al.

Jacky : Vooruit, wij luisteren, leg het maar eens uit.

Philippe : Tja, bomma was erbij en zei dat ik de kamers kon verhuren, ik heb het haar uitdrukkelijk gevraagd of ze vrij waren.

Céline : Bomma heeft hier niets te zeggen.

Philippe : Zij is toch ook aandeelhouder.

Joyce : Mamma, we gaan hier niet weg eh.

Hortance : Natuurlijk niet, wij hebben cash betaald, last minute tarief.

Claire : En wij hebben drie maanden geleden al gereserveerd en betaald.

Sébastien : Ja dat is waar schat.

Claire : Zwijg voor je weer stommiteiten zegt.

Hortance : Ik heb ook betaald, dus goede nacht. (gaat terug de trap op naar haar slaapkamer)

Jacky : Awel loverboy, leg het nu eens uit.

Joyce : : Wij stonden hier aan de voordeur, 50 km op en af gefietst, stik kapot!

Sébastien : Ja ja, op en af, daarom ging je zo vroeg slapen waarschijnlijk.

Claire : Sébastian!!!

Philippe We konden die dames toch niet doorsturen. Ik dacht, business is business en ...

Céline : (onderbreekt) Jij moet niet denken, dat doen wij wel.

Philippe : Bomma was er toch ook mee akkoord en dus dacht ik.

Jacky : (kijkt in de keuken en roept) Bomma slaap jij al?

Bomma : (roept terug) Ja !!!

Philippe : Voila, ze slaapt.

Céline : Wordt dan maar eens gauw wakker, nu zullen we het vlug gaan weten. (gaat af naar de keuken)

Joyce : Vlug gaan weten? Ik wil mijn bed in, ik ben moe. Wij hebben een lange fietstocht achter de rug hoor, ik heb zeker 2500 cal verbruikt vandaag. (gaat haar slaapkamer in)

Sébastien : Ja, ja, je was zojuist in het bed nog aan het bij trainen zag ik.

Claire : Sébastian ! Hou je manieren!

Sébastien : Zeker schat, zeker.

Céline : (komt met bomma in rolstoel op) Hier is de kroongetuige.

Bomma : Amaai hier is het druk. Zijn dat allemaal al klanten Jacky?

Jacky : Ja ma en leg jij het nu maar eens uit. Rappe Fiel zegt dat jij aan die twee madammen hier de kamers verhuurd hebt.

Bomma : Ik ??

Philippe :(Chanteert bomma) Heb jij geen goesting in een borrel bomma.

Céline : Ons bomma mag geen alcohol drinken.

Philippe : Oei oei, ik dacht nochtans dat ..... (opent de paal en laat de fles zien aan bomma, de anderen merken niets)

Bomma : (onderbreekt hem) Borrels, nee nooit, mijn heup geneest nu al niet.

Jacky : Kom eens to the point ! Hoe zijn die twee hier binnengeraakt?

Philippe : Door die deur daar.

Jacky : Ik zal je direct eens door die deur buiten zwieren.

Céline : Allé moeder, zegt het eens.

Bomma : Tja, die twee vrouwen stonden daar zo triestig, uitgeput, uitgehongerd en afgepeigerd.

Claire : Ja ja afgepeigerd, dat heb ik juist gezien ja.

Sébastien : Ja gezien ja, hi ...hi (kwade blik van Claire)

Philippe : En ze vroegen “ is er nog plaats in de herberg”.

Bomma : En wat doe je dan? 2000 jaar geleden hebben ze nog eens een arme familie geweigerd in een herberg, daar praten ze nu nog altijd van.

Jacky : Het is al goed, seffens moet ik nog janken. We zullen een oplossing moeten vinden.

Claire : Voor mij is de oplossing duidelijk. Ik trap het af.

Sébastien : Dan zijn we ons geld kwijt Clairke.

Claire : Goed, ik probeer het één nacht, maar als het niet meevalt....dan zal het jou beste dag niet zijn. (gaat af naar kelderkamer)

Sébastien : Oei, oei, als dat maar goed afloopt.

Claire : (off) Naar buiten jij. (Joyce komt uit de slaapkledij en Claire gooit de kleren en rugzak van Joyce naar buiten)

Sébastien : (gaat ook naar de slaapkamer) Rustig schatje, rustig , ik kom ook slapen. Dat is toch goed eh schatje?

Claire : (vanuit de slaapkamer) Goed maar wel met de handen en gezicht boven de lakens.

Joyce : (Heeft haar kleren bij elkaar geraapt en staat nu in haar slaapkleedje) Zeg, wat moet ik nu aanvangen.

Céline : Jij zult bij je moeder moeten slapen.

Philippe : (wijst) Hier de trap op en je zit in de zevende hemel.

Joyce : Bij mijn moeder in de zevende hemel? Je hebt die nog niet horen snurken zeker?

Bomma : Dan zitten we met een probleem.

Jacky : (tegen Philippe) Ehwel makker, los jij dit probleem nu maar eens op eh.

Philippe : (denkt zichtbaar na)Ik ben bezig. ....Het is aan het komen.... Het is aan het komen.

Céline : Wat?

Philippe : De oplossing!

Joyce : Ik ben benieuwd.

Philippe : (kijkt naar de schelf) Ik ben ernaar aan het kijken, dit laddertje omhoog en je bent in de bedwelmende geur van hooi en stro. Lekker zacht om op te.....

Bomma : (onderbreekt hem) Dromen!

Joyce : Ik? Op de hooizolder? Zitten daar geen muizen?

Bomma : Ieder huisje heeft zijn muisje, eh meisje.

Philippe : Ik zal je bagage al naar boven brengen, volg mij maar. (raapt rugzak en kleren bij elkaar en gaat de ladder op naar de schelf) Wij gaan boven kamperen.

Bomma : Gezellig, dat heb ik in mijn jonge tijd ook dikwijls gedaan.

Philippe : Kom volg mij .

Joyce : Goed dan, dat nog liever dan bij ons ma slapen. (gaat mee)

Bomma : Voila, probleem opgelost.

Sébastien : (komt uit de slaapkamer) Ik heb een probleem.

Céline : Het is niet waar eh.

Bomma : Gooi het in de groep, menneke.

Sébastien : Ons Claire wil niet in bed kruipen voordat er proper lakens opliggen , de matras moet gestofzuigd en de nachtkastjes moeten dringend gejavelseerd worden.

Jacky : Ge.....wat?

Sébastien : Ze moeten dringend met javel worden afgewassen. Volgens mijn madame zitten er per vierkante cm meer dan 500 huismijten. Volgens mijn madame eh. Ik zelf heb ze niet geteld zulle.

Céline : Die kamers zijn volledig clean.

Sébastien : Ik weet het madame maar geef me een stofzuiger of anders is er ambras.

Bomma : Het kuismateriaal en de stofzuiger staan in het waskot.

Jacky : Ik zal het eens vlug gaan halen. (Af naar de keuken)

Sébastien : Sorry eh, dat is die fobie, altijd maar kuisen. 's Morgens, 's middags, 's nachts, altijd maar kuisen, kuisen, kuisen !!!Om gek van te worden.

Céline : Het is niet altijd gemakkelijk..

Bomma : We zullen ze morgen eens de hooizolder laten stofzuigen. Daar zitten meer dan 500 beestjes per vierkante cm.

Jacky : (komt terug met een kruimeldief en een emmer met kuisgerief en een fles javel)
Hier zie, daar zal ze haar plan wel mee kunnen trekken.

Sébastien : Of ze met dit stofzuigertje content zal zijn dat is nog de vraag.
We zien wel, in elk geval bedankt.
(Gaat af naar slaapkamer)

Jacky : Amai, moeilijk mens om mee te leven.

Céline : Dan ben ik toch een gemakkelijke.

Bomma : (terzijde) Ja, ja heel gemakkelijk, als je alleen thuis bent.

Philippe : (achter scène) Als je jeuk krijgt, het doet er niet toe waar
eh, ik zal wel komen krabben.

Joyce : (achter de scène) Ik heb al jeuk.

Philippe : (achter de scène) Hopla, we zijn vertrokken.

Jacky : (roept) Philippe, kom onmiddellijk naar beneden, dit is hier een deftige zaak!!!

Philippe : Natuurlijk baas, natuurlijk. (komt van de ladder af) Ik zal mijn kiekens eens gaan eten geven.

Céline : Wacht daar maar mee tot morgenvroeg, die kiekens slapen allang.

Jacky: Het is begot al 11 uur.

Céline : Kom Jacky, pak ons bomma, we gaan slapen.

Jacky : Ja want morgen is het vroeg dag. (tegen Philippe) Jou verwacht ik morgenvroeg om zes uur op het appel.

Philippe : Dat is goed mijnheer, dan is een goed uur om de kiekens eten geven.

(Jacky met bomma en Céline af in de keuken)
Ha ha, een mens zou er moe van worden, en dat al op mijn eerste werkdag.
Tot morgen, ik ga ook mijn tram in. (Hij wil af gaan, doet het licht uit)

Hortance : (komt in deuropening). Hey Philippe, kom eens luisteren ik hoor precies gekraak onder mijn bed.

Philippe : Is het als je op je rechter zijde ligt?

Hortance : Ja

Philippe : En als je je omdraait?

Hortance : Dan is het nog erger.

Philippe : Dan zullen het je knoken zijn eh madame..Artrose , artritis, jicht , verkalking. Boven de 50 begint dat.

Hortance : Ik ben er nog maar 49.

Philippe : Dan ben je er vroeg bij madame. Weet je wat? Ik zal je eens warm komen onderstoppen.

Hortance : En het beloofde zoentje.(lopen giechelend af)

Philippe : (gaat achterna) We zullen met de moeder beginnen. (gaat af zogezegd de trap op)

Joyce : (We zien Joyce op de hooischelf) Philippe kom eens voelen,..... mijn voeten zijn ijskoud. (Philippe horen we al struikelend de trap af komen)

Philippe : Ik zal ze eens komen warm wrijven en een warmwaterzakje ertegen leggen. (kruipt de ladder op en als hij halfweg is roept Hortance)

Hortance : (steekt haar hoofd door de deur) Hey, wat een lawaai is dat allemaal, ik dacht dat je van de trap viel.

Philippe : Nee, nee. Ik was juist aan het checken of de ladder aan de veiligheidsvoorschriften voldoet. Pas op, ik wil hier geen accidenten eh madame. (doet wat bewegingen, turnoefeningen op de ladder) Voila, in orde.

Hortance : Je bent toch een man met verantwoordelijkheidszin.

Philippe : Absoluut madame, nu zal ik jouw brandblusser eens komen controleren. (gaan samen af naar de slaapkamer van Hortance)

Sébastien : (komt uit zijn kamer in nachtkledij) En dan staat in de brochure: toilet op de kamer. Ne pispot onder het bed ja... Ah, hier is de wc. (wil er naartoe gaan)

Joyce : (we horen Joyce vanuit haar bed) Lievaling waar en wanneer, zie ik jou.....

Sébastien : (blijft stokstijf staan en zegt op fluisterton) Ben jij dat schatje? (doet de deur van de slaapkamer open en kijkt) Nee, die snurkt nog. (even een stilte) 'k Zal gedroomd hebben. (gaat terug richting toilet.)

Joyce : (zwoel) Hey boy, ik val op stoere jongens.

Sébastien : (draait zich verschrikt op) Och god toch.

Joyce : Klim de ladder omhoog en de hemelpoort zal zich openen..

Sébastien : Te dju, Dat komt precies van hierboven. (roept) Helaba, helaba, is daar iemand?

Joyce : (zwoel) Jaaa . Kom maar vlug, ik heb jeuk aan mijn rug.

Sébastien : Ik kom eraan. (klimt de ladder op en verdwijnt op de hooizolder) Waar moet ik krabben?

Joyce : Overall.

Sébastien : Ik zal hier beginnen,.... Goed zo?

Joyce : Heerlijk.

Sébastien : Dat is lang geleden dat ik dat nog met ons Claire gedaan heb.

Joyce : (Luide gil) Claire? Jij vieze vuile vent.

Sébastien : Aai; wat doe jij nu?

Joyce : Maak dat je wegkomt!

Sébastien : Jij hebt me toch zelf geroepen.

Claire : (komt uit de slaapkamer gestormd in nachtkledij)

Joyce : Weg jij (Sébastien schuift in paniek van de ladder af, Joyce gooit een pantoffel achterna). Seksueel geobsedeerde ...oude vogelschrik.

Sébastien : Stil jong, seffens is mijne gendarm wakker.

Claire : (brult) Wat gebeurt hier allemaal?

Sébastien : Voila , daar heb je het al.

Claire : Sébastian !!

Sébastien : (onschuldig) Oh schatje, ben je al wakker, heb je goed geslapen liefje, maar mijn zoeteke toch. Moet ik jou een warm glaasje melk halen schatteke?

Claire : En zegt nondedju niet meer schatje tegen mij.

Joyce :(tegen Claire) Die schone mijnheer van jou dacht dat hij bij mij in de strozak kon kruipen.

Claire : (brult) Sébastian,!!!

Sébastien : (slijmt) Ja ....eh vrouwke.

Claire : Leg het eens uit.

Sébastien : Ik wilde gaan plassen.

Claire : Daarboven? Bij dat jong ding? In hare strozak? Jij bent een kieken jong, een kieken.

Sébastien : Ja , ik weet het, maar eh....

Claire : Zwijgen en de kamer op jij.

Sébastien : (wil naar de wc) Mag ik eerst nog even gaan .....

Claire :(onderbreekt hem) Voor mij op, de kamer in heb ik gezegd.

Sébastien : Ja schat. Het zal dan toch de pispot worden, dedju!

Claire : (tegen Joyce) En jouw boekje doe ik morgen nog wel open. Mijne vent verleiden. Slet!!!

Joyce : Wie , ik??

Claire : Ja jij! (Sébastien wil iets zeggen maar Claire kom er tussen) En jij zwijgen jij!

Sébastien : Ja schat. Zeker schat.

Claire : Voor mij op vrouwenzot. (gaan samen af naar slaapkamer)

Joyce : Amaai zeg, die oude bok lust blijkbaar ook nog een groen blaadje.
Eigenlijk niet te verwonderen als je met zo een gendarm op je kot zit.
(gaat terug haar bed in)

Bomma : (komt op zonder rolstoel, kijkt rond of er niemand is) De kust is veilig. (gaat naar de paal met verstopte drank) Ik ben mijn medicamenten vergeten te pakken. (neemt de fles, en dan horen we Joyce roepen)

Joyce : (off) Philippe, I am ready

Bomma : Verdorie, hier zit nog een Engelsman op de zolder. (verdwijnt met haar fles op de wc)

Philippe : (komt hoorbaar de trap afgedonderd) Jawoul, Ich bin fertig.

Bomma : En een Duits, verdorie als dat maar goed afloopt.

Philippe : (komt de scène opgestormd en haast zich de ladder op) Hier komt hij dan, hier is hij dan.

Hortance : (Komt in de deuropening) Philippe waarom vertrek je nu, het begon juist interessant te worden.

Philippe : Een geval van overmacht madame, ik moet hier een muis zoeken

Hortance : Een muis in huis! aaah (verschrikt en vlucht terug de trap op)

(Philippe verdwijnt op de hooizolder)

Philippe : (off) Waar zit hier mijn muisje.

Joyce : (off) Kom maar hier mijn loverboy. Ons ma zal ons nu wel even gerust laten.

Bomma : (komt uit de WC) Wel wat is me dat hier nu allemaal... liefde op de hooizolder. Dat heb ik heel lang geleden ook nog meegemaakt. Als ik daar aan terug denk heb ik een borrel nodig. (Schenkt zich een borrel in en drinkt) Schol, op de liefde. (Zet de fles terug op haar plaats en kruipt met veel moeite de ladder op)
't Is niet dat ik nieuwsgierig ben , maar ik krijg er begot toch een kick van.(steekt haar hoofd boven de ladder en gluurt naar de hooizolder .. luistert)
Daar gebeurt precies niet veel, in mijne jongentijd ging het er wel wat anders aan toe.

Philippe : (off) Je weet toch zeker dat jouw ma ons niet zal storen?

Joyce : (off) Natuurlijk, die staat het eerste halfuur boven op een stoel, schrik dat ze een muis tegenkomt.

Bomma : Kom , kom niet zagen. Door doen!

Hortance : (off ... gilt) Aaaaaaah een muis, hier zit een muis.

Bomma : Ssst. Stil, seffens is iedereen wakker.

Philippe : (komt kijken en ziet bomma) Wat sta jij hier te doen?

Bomma : Ik weet het ook niet, jongen. Ik ben juist wakker geworden van dat gekrijs en nu sta ik hier opeens, aan't slaapwandelen denk ik.. straf eh.

Philippe : Heel straf.

Hortance : (off.....gilt) Aaaaaaaah, ik word omsingeld door een peloton muizen.

Claire : (off...) Wat is me dat toch allemaal.

(Hortance blijft gillen)

Céline : (off) Jacky gaat eens kijken.

Jacky : (off) Ik ben al onderweg.

Bomma : Daar heb je het, wat nu aangevangen.

Philippe : Kom maar naar boven spion. (bomma klautert naar boven geholpen door Philippe)

Jacky : (komt op) Wat scheelt hier allemaal.

Hortance : (komt op) Eindelijk, ze is weg, ze is weg.

Jacky : Wie is er weg? Je dochter?

Hortance : Nee mijn muis, euh de muis.

Claire : (komt op) Zou er iemand mij kunnen uitleggen wat er hier aan de hand is? (roept) Ik wil slapen.

Jacky : Stil, stil, seffens is ons bomma wakker.

Doek

3de bedrijf

(Het is de volgende morgen. Jacky zit aan de tafel en kijkt zijn agenda na. Er kraait een haan)

Philippe : (komt heel voorzichtig van de ladder af en wil niet door Jacky gezien worden, misstapt zich en Jacky hoort en ziet hem) Dju

Jacky : (schrikt op) Van waar kom jij jong?

Philippe : Ook een goede morgen baas.

Jacky : Wat ben je daarboven gaan doen?

Philippe : Ik ben al aan het werken eh,

Jacky : Werken?

Philippe : Controleren of alles nog op zijn plaats zit, hangt of staat.

Jacky : Ja dat ken ik, ik hoop maar dat je vandaag je manieren houdt want gisteravond heb je het nogal bont gemaakt.

Philippe : Ik deed maar om goed te doen baas. (fier) Ik heb toch twee klanten binnengehaald.

Jacky : Ja zonder dat ik het wist en maar voor één nacht.

Philippe : Als ik wil dan blijven die 14 dagen, minstens.

Jacky : Wil het dan maar, elke klant is welkom.

Philippe: Ik zal mijn best doen, maar wel op mijn manier eh.

Jacky : Het moet wel proper blijven, geen intimiteiten.

Philippe : Ik ben een propere jongen meneer.

Jacky : Ja,ja ik hoop het.

Philippe : En hoe is 't nu met de apotheker en zijn kuisrobot?

Jacky : Zij heeft hier met haar stofdoek rondgeslingerd deze nacht tot een uur of drie.

Uiteindelijk heeft Sébastian haar een slaappil gegeven, ze zal volgens mij de eerste uren nog niet wakker worden, denk ik. En de apotheker zelf is al vroeg vertrokken om te joggen.

Philippe : Als ik zo een vrouw had ging ik de marathon lopen.

Jacky : Maar jij hebt geen vrouw, jij.

Philippe : God lieve deugd nee, Spaar ons Heer. Ons ma zei altijd, Philippe jongen, blijf ervan af tot je veertig bent. Verbrand je gat niet want je moet op de blaren zitten.

Jacky : Een verstandige ma heb jij. En als je er één zoekt, nooit op je werk eh kerel.

Philippe : Nooit mijnheer, nooit; Afstand moet er zijn tussen personeel en de klanten. En wat staat er vandaag op het programma baas?

Jacky : Ehwel daar was ik juist mee bezig.

Hortance : (Hortance komt goed gezind uit de slaapkamer) Goede morgen vrienden, heerlijk toch om wakker te worden op de boerenbuiten.

Philippe : Toch romantisch die candlelight kamer, niet?

Hortance : Kandelaar? Theelichtjes bedoel je.

Jacky : Toch ook romantisch eh madame.

Hortance : Ja maar, als je midden in de nacht naar de wc moet en je kan de lucifers niet vinden., dan..

Philippe : Spannend zeker.

Hortance : Heel spannend , zeker als het dringend is.

Philippe : En het kriecken van de dag? Heb je het kriecken van de dag gehoord?

Hortance : (verbaast) Nee !!

Philippe : Nee? Het krieckte nochtans hard vandaag.

Jacky : (ironisch) Heel mooi, en zo rustgevend.

(We horen de haan kraaien)

Philippe : Luistert !

Hortance : Ja ! Nu hoor ik het ook.

Philippe : Die krieckt er nogal op los éh.

Joyce : (Komt zichtbaar op de schelf en roept kwaad) Als die haan niet stopt met dat lawaai dan trek ik hem de kop uit. (terug af)

Hortance : Ze is nog te jong om daarvan te genieten.

Philippe : Ochtendhumeur zeker.

Hortance : Als we straks aan het fietsen zijn dan is dat voorbij.

Philippe : Fietsen, vandaag? Maar madame toch.

Hortance : Ja, vandaag, een 50 kilometer.

Philippe : (Wil ze echt bang maken) Met dat onweer dat ze voorspellen, vandaag, morgen, overmorgen, de ganse week. Het gaat kraken, kletteren, knallen .

Jacky : Inderdaad, ik hoorde het juist op de radio.

Philippe : Zeker, over Dover, de Belgische kust, Thames en Humber flauwe tot matige koelte uit veranderlijke richting gevolgd door onweer. Als dat niet straf is.

Jacky : Heel straf, daar had ik zelfs niet aan gedacht.

Hortance : En ons Joyce heeft schrik van onweer.

Philippe : Dus madame, in dat beestenweer kan je toch niet op je fiets kruipen. Blijf toch hier, het is hier zo gezellig samen met mij tussen de kiekens en konijnen.

Hortance : Dat is wel waar.

Philippe : En straks gaan we de geit melken.

Hortance : Dat wil ik meemaken.

Jacky : Jullie gaan je hier goed amuseren madame, daar zal Philippe wel voor zorgen.

Hortance : Daar twijfel ik niet aan, als Joyce dat maar goed vindt.

Philippe : Daar ben ik persoonlijk zeker van.

Hortance : Ja maar....

Philippe : Luistert madame, je zal nu moeten beslissen. De telefoon staat rood, tientallen klanten smeken om hier te mogen logeren maar jij krijgt de voorrang. Omdat je zo sympathiek bent.

Hortance : Ja als dat zo zit. (roept op Joyce) Joyce het gaat onweten , heel de week naar het schijnt.

Joyce : (komt zichtbaar op de schelf) Onweten!!

Philippe : Het gaat kraken meisje.

Joyce : Dan zet ik hier heel de week gene voet buiten de deur .

Philippe : Jij bent een verstandig meisje , jij.

Hortance : Oké , dan blijven we.

Jacky : Voor zeven nachten, dat is 30 € per persoon per nacht.

Hortance : (kijkt naar Philippe) Je bent precies beterkoop geworden.

Philippe : Wel ja omdat je een hele week blijft.

Joyce : Aan die prijs kunnen we nergens anders logeren ma..

Hortance : 30 € per persoon maal 2 is 60 maal 7 =

Philippe : 420 € , zonder drinkgeld madame. Pas op tellen heb ik altijd goed gekund.

Hortance : Toch veel geld.

Phillippe : Maar madame , denk eens wat je er allemaal voor terug krijgt, (terzijde tegen haar) nachtkusje , romantische kaarslicht.....krieken van de dag , geit melken, stal uitmesten, ...
(Hij draait zich om naar Joyce) ...slapen op de hooizolder..... all in.

Joyce : (onderbreekt hem) Betaal maar ma, het kan hier nog plezant worden.

Hortance : Dat is toch voor volpension éh?

Philippe : Natuurlijk .

Joyce : We blijven ! Eh ma?

Hortance : Allee, vooruit. (betaalt)

Jacky : (neemt geld aan en telt) Merci madame.

(Céline komt op met bomma in haar rolstoel)

Bomma : Goedemorgen allemaal , 't is weer een prachtige dag éh.

Hortance : Ja maar, het gaat straks onweren.

Céline : Hoe kom je daarbij?

Bomma : Volgens het weerbericht blijft het de ganse week zonnig en droog. Echt fietsweer.

Hortance : Ja maar, ik dacht .....

Joyce : (onderbreekt haar) Tut tut tut, je zei onweer, dus komt er onweer.

Philippe: Al moeten we het zelf maken wicht.

Jacky : (geeft een briefje terug als bevestiging van de boeking) Voila, dat is dan in orde, alles betaald voor de volgende zeven nachten. Nu kan jullie vakantie pas echt beginnen.

Philippe : Geniet van de zuivere boerenlucht, luister naar de stilte, hoor hoe de kiekens kakelen en de geiten mekkeren. Maar pas op voor de stier.

Hortance : Kom Joyce, we gaan de zaak hier eens verkennen.

Joyce : Moet dat nu ! Ik heb mijn pyjama nog aan.

Philippe : Dat geeft toch niet, de frisse boerenlucht zal je deugd doen Joyceske.

(We horen het kakelen van de kippen)

Jacky : Voila, de kippen zijn het ontbijt al aan het klaarmaken.

Hortance : Dan gaan wij de eitjes rapen, eh Joyceske.
(Hortance en Joyce gaan babbelend onder elkaar af)

Bomma : Dat kind gaat hier nog plezier beleven.

Philippe : (kijkt naar de schelf) Dat zou best eens kunnen.

Sébastien : (Komt hijgend op in joggingpak, ziet er ellendig uit) Amaï zeg hier die berg op omhoog lopen dat is niet gelachen. (staat te hijgen)

Celine : Amaai, jij bent precies een sportieve kerel.

Sébastien : (hijgend) Altijd.....altijd.... geweest madame, ...altijd.....

Céline : Gaat het meneer?

Sébastien : Ja, ja ...(hijgt) jaaa , jaaa .. is Claire al wakker?

Philippe : Nog niets gezien of gehoord van jouw schatje meneer.

Sébastien : Gelukkig ! Ze heeft niet graag als ik haar alleen laat.(hijgt)

Philippe : Ze kan jou niet missen?

Sébastien : Dat zal wel zeker..Ik was bang dat ze al wakker zou zijn.

Bomma : Bang? Dat staat niet in mijn woordenboek.

Sébastien : Jij kent ons Claire niet jij.

Philippe : Toch wel, toch wel, ik ken ze.

Sébastien : Ik kan er niet aan doen dat is zo lang ben weggebleven. Ik ben potverdikke

verloren gelopen. (Hijgt)

Bomma : Waarschijnlijk de verkeerde paaltjes gevolgd .

Sébastien : Ik denk het. Ik heb onderweg nog de weg gevraagd , maar die mens verstond mij niet. Dat was een Amerikaan denk ik

Bomma : Oei , oei!!

Sébastien : Uiteindelijk ben ik er achter gekomen dat die cowboy ook aan het zoeken was naar pension De Hooizolder.

Bomma : Oei, oei, oei...

Céline : Een Amerikaan , dat is goed, zo krijgt onze zaak internationale belangstelling.

Jacky : Dat is dan onze eerste internetklant. “ www. Hooizolder.be.” We zijn al wereldwijd bekend.

Philippe : We zijn goed bezig madame. (terzijde tegen bomma) Nog even en er stopt hier een bus Japanners .

Jacky : En waar is die Amerikaan nu?

Sébastien: Onder aan de berg heb ik hem achter gelaten , hij ging nog een whisky drinken in de” Zoete inval”.

Bomma : Oei, oei ,oei oei....

Céline : 's Morgens vroeg al sterke drank.

Sébastien : Hij had dat nodig, zei hij. (dromend) Ik had ook goesting in een goei borrel, maar ik heb nee gezegd, nee, niet doen Sebastian heb ik gezegd.

Bomma : Fat man ...Oei, oei ,oei ,oei.....

Céline : (bekijkt bomma) Doet jouw heup weer zoveel pijn, bomma.

Bomma : Niet te doen wicht...Oei, oei ...

Claire : (roept vanuit de slaapkamer) Sébastian !!!

Sébastien : Oei oei, oei, oei !! Ik kom schatje , ik kom. (af slaapkamer)

Philippe : Ze heeft iets nodig Sébastian.

Claire : (off) Waar ben jij naar toe geweest, waar ben je zolang gebleven!!

Philippe : Hoort, madame clean is wakker, het zal alweer een propere dag worden.

Céline : Ik hoop maar dat dat mens een beetje haar manieren houdt als onze Amerikaanse klant er is..

Jacky : Die kan ons nog veel klanten bezorgen.

Philippe : Als die veel reclame maakt over de plas zal je nog je menu moeten aanpassen. Big Mac met havermoutpap, spek met slagroom en een grote cola light.

Céline : We moeten hem in de watten leggen.

Jacky : De beste kamer moeten we hem geven.

Bomma : Alles is toch bezet. Ik zou hem doorsturen.

Céline : We geven hem jouw kamer bomma.

Bomma : Mijn? En ik dan?

Céline : Jij slaapt maar in je rolstoel.

Bomma : Daar val ik uit, dat weet je toch.

Philippe : We doen je wel een veiligheidsgordel aan.

Bomma : Ja maar...

Céline : (onderbreekt haar) Je moet maar iets doen voor de zaak.

Bomma : Iets doen voor de zaak , ik heb er begot al mijn zwart geld in gestoken

Jacky : Kom Céline, we gaan het ontbijt klaarmaken.

Philippe : En ik ga ons bomma eens fatsoeneren, wat poederen en een streepje hier en daar. We maken er een filmster van.

Céline : Voor wat is zoiets goed, ga jij de brandnetels maar plukken.

Bomma : Geen netels op mijn gezicht hoor sloeber, maximum een schijfje komkommer op mijn ogen.

Philippe : Die netels zijn voor de thee bij het ontbijt.

Jacky : Kom Céline.(Jacky en Céline af in privé vertrekken)

.Philippe : Het gaat nog plezant worden bomma, jij schoon geschminkt samen met fat man Joe op dezelfde kamer.

Bomma : (staat recht en vloekt) Miljaar, daar moet je zo oud voor geworden zijn Geef me een borrel nu heb ik ze echt nodig. En drink zelf ook iets.

Philippe : (hij neemt de borrels en de fles) En bomma, ben je een beetje zenuwachtig of bang nu je grote liefde voor de deur staat.

Bomma : Bang , wat is dat!! (springt uit haar rolstoel en neemt haar geweer uit de paal en verbergt het in haar rolstoel.)

Philippe : (geeft de borrel) Hier bomma, drinkt toch maar eens, dat kalmeert.

Bomma : Merci jongen, als ik jou toch niet had, je bent mijn engelbewaarder.

Philippe : Schol !

Bomma : Op de toekomst.(en ze drinken samen)

Philippe : (neemt de borrels en fles en bergt ze terug op) Kom wegwezen. (Samen met bomma af in de privé)

Sébastien (komt uit de slaapkamer en loopt naar privé, komt even later terug met emmer, dweil en aftrekker. Loopt terug naar slaapkamer, even later terug naar privé, komt terug met een aantal schoonmaakproducten en loopt terug naar slaapkamer.)
(off) Is dat voldoende om alles netjes te krijgen, poesje?

Claire : (off) Wat een prul is dat allemaal. (ze gooit een bus de scène op, Sébastian vlucht ook de scène op)

Sébastien : Maar schatje toch.

Claire : (in de deur opening) Wat een prul ! Dat is voor de wc, maar hier is geen wc. godverdomme (gooit een bus op de scène) Mr proper voor de badkamer staat hier op, hoe ga ik die zinken bassin daarmee schoon krijgen (Alweer een bus de scène op , Claire terug slaapkamer in)

Sébastien : Die psychiater heeft me wat aangedaan.

Claire : (off) Ik word hier nog zot in die vuiligheid.

Sébastien : Zou ik ze nu valium, prozac ... of arsenicum geven?

Claire : (komt de scène op in kamerjas en krulspelden) Javel moet ik hebben. Javel!!

Sébastien : Dat kan ik haar ook geven, dat is geen slecht gedacht, javel.

Claire :(komt uit de slaapkamer) Echte goede straffe javel. Nu !!!

Sébastien : Nu?

Claire : Die ga je nu halen, onmiddellijk.

Sébastien : Waar ?

Claire : (woest) Al ga je hem in Oostbekistan halen.

Sébastien : (verwonderd) Oostbekistan ? Waar ligt dat?

Claire : (woest) Langs Westbekistan, kieken.

Sébastien : Goed, geef me de autosleutels dan maar.

Claire : Zie dat je weg bent!

Sébastien : (onderdanig) Ja schat. (hij gaat af langs de voordeur)

Claire : (gooit hem nog een dweil achterna de deur uit) Breng ook een nieuwe dweil mee.
(kijkt rond) Hier moesten ze mij eens een week mijn goesting laten doen, één week..Mijn handen jeuken om hier eens alles op te ruimen. Allé bekijk me die deuren eens en die tafel en stoelen, stof. En hier spinnenwebben. (ziet ergens een spinnenweb onder de tafel .. gaat gebogen staan om de spinnenweb op te ruimen)

Fat man : (komt binnen en staat even in de deuropening naar Claire te kijken... hij komt verder en neemt Claire, die nog altijd gebogen staat, bij haar achterste en zegt) Langs achter zie je er nog altijd even knap uit my beautefull Alice..

Claire : (veert recht, draait zich om en slaat op zijn gezicht. Fat man trekt onmiddellijk zijn revolver) Jij vies, vuil achterbaks mannetje.

Fat man : Ohh my darling, nog altijd hetzelfde vlammeende temperament.

Claire : (schreeuwt) Temperament, kom hier jongske, ik zal dat waterpistooltje eens afpakken.(neemt het pistool af)

Fat man : Pas op, attention, please, daar zitten echte kogels op.

Claire : Je moet van verder komen om mij dat wijs te maken, mislukte Engelsman. (zij schiet in de lucht) Dju, je hebt gelijk man, hoe komt dat? (bibberend met pistool in handen)

Fat man : Hoe zou dat komen, ik heb het pistool zelf geladen.

Philippe : (komt op gestormd) Hey, wat is dat allemaal?

Claire : Dat pistool, dat pistool ging af, help me.

Philippe : Kom geef dat schietijzer maar aan mij, dat is veiliger. (neemt het pistool)

Claire : Ik wil hier niet meer blijven, ik ben bang.

Philippe ; Maar nee, je bent niet bang, kom maar eens dicht bij mij. (Neemt ze vast)

Claire : Je bent echt een lieve jongen, dat heeft een vrouw als ik nodig.

Philippe : Voila, het is alweer zo ver, jong jong jong toch. Wat doe ik toch verkeerd?

Claire : Jij gaat me dus beschermen?

Philippe : (draait met zijn revolver) Natuurlijk, ik heb het getuig ervoor.

Fat man : (protesteert) That 's my revolver eh brother.

Philippe : Brother? En wie ben jij?

Fat man : My name is Fat man Joe.

Philippe : Oei oei, ben jij dat? Aangenaam. My name is Philippe (geeft hand met de revolver in de hand, fat man neemt de revolver).

Bomma : (off) Philippe, wat is daar aan de hand.

Fat man : My dear Alice, hoor ik niet de beautiful stem van mijn Alice.

Philippe : Nee, nee, dat is ons bomma maar. Ik zal ze eens gaan halen. (gaat bomma halen)

Fat man : Bomma? Is Philippe de kleinzoon van Alice?

Claire : (verstaat hem verkeerd) Yes, Yes, bomma.

Bomma : (komt op met geweer in aanslag) Hands up everybody.

Claire :(met handen in de lucht) Het begint toch niet opnieuw eh.

Fat man : How how Alice, Het is je boyfriend van lang geleden, remember.

Je hebt goed geboerd, precies al een privé chauffeur. Waarom zit jij in een karretje?

Bomma : Zittend schiet ik scherper. Wat kom je hier nu nog doen?

Fat man : Ik ben voor jou gekomen natuurlijk my love en ik zit nog met een paar onopgeloste vragen.

Philippe : Kom Clairke, ik denk dat dat koppeltje eventjes alleen wil zijn.

Claire : Wil jij me helpen kuisen Philipke. (gaan samen af naar slaapkamer van Claire)

Philippe : Prima.

Bomma : Ehwel, vertel eens. Ik dacht dat je nog altijd in het cachot zat?

Fat man : 25 jaar is lang genoeg om een bankske te overvallen waar ik per slot van rekening niets aan verdiend heb.

Bomma : Allee? Niets aan verdiend? Ik dacht dat jij....

Fat man : Jij weet wel beter Aliceke.

Bomma : Hoe bedoel je ?

Fat man : 10 staven goud waren het! Vertel op, waar zijn ze?

Bomma : Ik zou het niet weten.

Fat man : De sheriff met zijn texas rangers hebben me opgepakt juist nadat ik het goud verstopt had aan de waterpomp, langs de grote cactus.

Bomma : Ja ik heb me aan die cactus nog ferm pijn aan gedaan toen ik die staven.....

Fat man : Ah, vertel maar verder.

Bomma : Niets , niets..

Fatman : Vertel verder, stupid woman!!

Bomma : Die staven staken mijn ogen uit, dat is waar, ik heb ze eruit gehaald. En ben vertrokken samen met onze Jacky.

Fat man : En waar zijn ze nu?

Bomma : Ik heb er al een paar van verkocht. Ja een mens wil soms al eens profiteren van' t leven..

Fat man : Ik wil wel eerlijk behandeld worden, ik heb ze gepikt en jij profiteert ervan, ik heb er mijn leven voor geriskeerd.

Bomma : Dat klopt maar ik vertrouw je niet.

Fat man : Ik heb 25 jaar in de jail gezeten.

Bomma : Juist daarom.

Fat man :25 jaar cursus Nederlands gevolgd, speciaal voor u.

Bomma : Dat pakt mij.

Fat man : We hadden het vroeger toch goed samen.

Bomma : Ja als jij nuchter was en ik niet zat dan kwam er al eens een witte duif over gefladderd.

Fat man : Yes mam, fladder fladder.

Bomma : Ja,ja we hebben veel plezier gehad.

Fat man : Alice, Where the fuck is the money, waar is het goud? Kom aan zeg het dan kunnen we opnieuw beginnen en samen genieten van onze oude dag.

Bomma : Oude dag? Daar denk ik nog niet aan.

Philippe : (komt uit de slaapkamer van Claire) En bomma, alles in orde?

Bomma : Ja ja mijne jongen het komt in orde.

Fat man : Die kleinzoon van jou, is dat ene van Jacky?

Philippe : Ja ja, ik ben ene van Jacky.

Bomma : (terzijde) Daar wist ik begot niets van.

Philippe : Ja, ja ene van Jacky.

Fat man : (terzijde) Great, grand-mother.

Claire : (roept uit de slaapkamer) Philipke kom je, het bed moet nog opgemaakt worden.

Philippe : Komt in orde Claire. Tot seffens éh bomma.
(gaat terug naar de slaapkamer)

Fat man : Vriendelijke jongen. . Laten we het goud verdelen Alice. Uwe kleinzoon mag wat mij betreft mee delen.

Bomma : Ah ja, dat is 't minsten wat we kunnen doen.

Claire : (off) Ons nestje is bijna in orde, Flippi.

Philippe : (komt uit de slaapkamer gelopen) En nu ga ik de kiekens eten geven.

Claire : (stormt hem achterna en drijft hem terug de slaapkamer in) Eerst het bed opmaken.

Philippe : Waarom ik?

Claire : Omdat ik zeker ben dat jij dat goed kunt.

Philippe : (tegen fat man) Wil jij niet gaan in mijn plaats? (Claire trekt hem de slaapkamer in)

Fat man : Jouw kleinzoon is very good bezig. Juist de bomma van vroeger.

Bomma : Ik ben nog altijd niet versleten, als 't moet kan ik nog altijd uit mijn karretje. (staat recht)

Jacky : (komt binnen, bomma kan nog net op tijd gaan zitten) Waar zit de stalknecht?

Bomma : Niet gezien jongen , niet gezien.

Sebastian : (komt binnen) Is mijn vrouw nog in haar kamer?

Bomma : (Gaat met rolstoel voor de deur van de slaapkamer staan) Nee.. die is juist vertrokken voor een wandeling... (roept hard aan de deur) Claire is wandelen, en ze heeft de deur op slot gedaan. De deur is op slot!!!

Jacky : Ik moet Philippe dringend hebben.Mevrouw Hortance en haar dochter hebben het kippenhok het konijnenkot en de geitenstal laten openstaan.

Bomma : Oei , oei!! (de slaapkamerdeur gaat open , niemand ziet het behalve Bomma, Philippe wil buiten komen, bomma duwt hem terug) De deur is op slot , gesloten!!

Jacky : Dat wisten we al moeder.

Sebastian : (niet begrijpend) Ja en ons Claire is wandelen, ik begrijp er niets van.

Jacky : Ik moet Philippe hebben. Er zijn 2 geiten gesignaleerd op de autostrade en onze 3 pauwen zitten boven op het dak van café de “Zoeten inval”

Fat man : “Zoeten inval” Beautiful saloon . Daar gaan wij seffens ene drinken eh Alice.

Bomma : Ja, trappist van ’t vat.

Fat man : Dan kunnen we wat bijpraten. Hier is het veel te druk.

Jacky : En wie ben jij meneer?

Celine : (komt paniekerig op) Jacky kom vlug ons hangbuikzwijnen zijn de hof van de burens aan het omwoelen.

Jacky : (roept) Philippe, waar zit je verdorie. Philippe. (Jacky en Céline lopen naar buiten)

Sebastian : En ons Claire is wandelen, in plaats van te kuisen. Die therapie heeft snel geholpen.(begrijpt er niets van) Wandelen begot terwijl hier nog zoveel kan gekuist worden.(Sébastien gaat buiten kijken)

Philippe : (doet de slaapkamer deur weer open en wordt door Claire terug binnengetrokken) (zingt off); Waarom ik en niet een ander ?

Claire : Hier jij !!!! (gegiechel)

Fat man : Seks in de Hooizolder, oh la la !!!

Bomma : Het is niet wat je denkt.

Philippe : (komt uit de slaapkamer) En nu ga ik echt de kiekens eten geven.

Fat man : De kiekens lopen op de autostrade.

Bomma : Dat waren de kiekens niet jong, dat waren de geiten.

Claire : (komt verwilderd uit de slaapkamer en roept) Philippe ! Hier jij !!

Philippe : (vlucht naar buiten) Verse lucht moet ik hebben verse lucht!!

Claire : Dedju dedju!! Die heeft precies bang van mij.

Bomma : En is alles proper?

Claire : (loopt naar buiten terwijl ze roept) Proper? Sébastian , Waar blijft de JAVEL !!!

Doek

Vierde bedrijf

(Joyce en Hortance komen op via de buitendeur)

Joyce : Nu is het gedaan, ik ga nooit meer met je mee op vakantie, nooit eh.

Hortance : Je begrijpt me niet, laat het me uitleggen.

Joyce : Uitleggen? Heel het dorp staat in rep en roer omdat jij al de beesten vrij hebt gelaten.

Hortance : Er is zoveel plaats en dan moeten die arme schaapjes achter een prikkeldraad zitten.

Joyce : Het waren geen schapen, het waren geiten verdorie. Geiten, konijnen, kiekens, hangbuikzwijnen ...

Hortance : Dat zijn allemaal lieve beestjes. Zou jij graag opgesloten willen zitten op een paar vierkante meter?

Joyce : Ik moet ook op de hooizolder liggen en daar is ook niet veel plaats. (Joyce kruipt naar boven)

Hortance : En toch ...(gaat ondertussen af naar slaapkamer)

(Jacky en Philippe op van buiten)

Jacky : (over zijn toeren) Ik word hier nog zot.

Philippe :Zal ik aan Sebastian een pilletje vragen?

Jacky : Waarom vertel jij tegen ons bomma en aan mijn vrouw dat jij een zoon van mij bent.

Philippe : Ik een zoon van jou? (Celine is ondertussen opgekomen)

Jacky : Overall schreeuw jij rond. Ik ben de zoon van Jacky! Ik ben de zoon van Jacky!!!

Philippe : Wel ja dat klopt toch.

Celine : (Begint te janken) Voila, nu hoor ik het weer eens. Nu moet je het niet meer ontkennen..(tegen Philippe) Merci jongen dat jij tenminste eerlijk bent.

Jacky : (Wil Celine omhelzen) Dat is een misverstand schatje.

Celine : Blijf van mij af . Ik weet wat mij te doen staat.(gaat af privé vertrekken)

Jacky : Zie nu wat jij gedaan hebt! De zoon van Jacky!!

Philippe : Maar is dat nu zo erg!

Jacky : Erg ! Erg!! Erg zegt hij!!!

Philippe : Mijne pa dat is Jacky van Louis van Pol Stinus Wouter en ons ma is Irma van de boerenbond.

Jacky : Waarom zeg jij dan dat je een zoon van mij bent.

Philippe : Dat heb ik niet gezegd. Ik ben een zoon van Jacky.....

(Celine komt met een koffer uit de keuken en onderbreekt hem)

Celine : Voila, Salut, stik hier in jouw hooizolder. Ik ga naar ons moeder. (af buitendeur)

Jacky : (maakt zich kwaad) Gaat dan eh en doe ze de groeten.

Philippe : Van mij ook.

Sebastian : (op van buiten) Ik kwam madame tegen met een valies, toch niets aan de hand.

Jacky : Zwijgt me ervan.

Sébastien : Oei, oei. Toch problemen.

Claire : (komt uit de slaapkamer) .Sébastien, waar blijft de Javel.?

Sébastien : Javel.....euh. Ik heb er nog altijd geen, dedju toch.

Philippe : Oei, oei, toch problemen.

Claire : Allee vooruit, stofzuigen. (samen terug naar slaapkamer)

Sébastien : Zeker schat.

Philippe : (tegen Jacky) Wees content dat die van jou weg is.

Céline : (terug binnen) Hier is de post. (gooit de brieven op tafel) de krant pak ik mee, dan heb ik iets te lezen in de trein.

Jacky : Maar luistert toch eens even.

Céline : Ik heb al genoeg gehoord. (bekijkt Philippe) Nu dat ik hem eens goed bekijk. Hij trekt begot op jou. Onnozel mannetje!

Philippe : Ik kan er niet aan doen zulle.

Céline : (kwaad) Onnozel Kiekens ! (ze stormt af en Jacky loopt haar achterna)

Philippe : Het zal toch niet waar zijn zeker, ik trek op Jacky, een ramp.

Jacky : (terug op) Ze is weg, partie, door jouw schuld manneke. Onder mijn ogen uit! Aan het werk, ik betaal je niet om hier wat rond te lummelen..

Philippe : Natuurlijk meneer.

Jacky : Alles valt hier tegen.

Philippe : Ik zal er voor zorgen dat die twee dames nog een paar weken hier blijven.
Zijn hun kamers volgende week nog vrij.

Jacky : Alles is vrij, twee koppels annuleerden en de toeristische dienst is vergeten om onze zaak in hun folder te zetten.

Philippe : Ik heb een schoon affiche gemaakt, daar zullen we eens reclame mee maken.

Jacky : Zie maar dat de beesten terug in hun hokken zitten. (Jacky met brieven af privé)

Philippe : Zeker meneer.

Hortance : (komt van de slaapkamer) Philippe, ik heb hoofdpijn.

Philippe : Gelukkig.

Hortance : Heb je me een pijnstiller?

Philippe : Van de apotheek ken ik niets maar ik zal Sébastian eens raadplegen.
(klopt op de slaapkamer deur van Claire) Hallo.

Claire : (doet de deur open) Nu moet je ook niet komen, mijn man is hier.

Philippe : Gelukkig.

Sébastien : (komt ook kijken) Is er iets?

Philippe : Hortance heeft koppijn, heb je geen pilletje?

Sébastien : Ik zal eens iets zoeken.(Claire en Sébastian af)

Philippe : (tegen Hortance) Dat heb ik alweer fijn geregeld voor jou eh.

Hortance : Bedankt.

Philippe : Graag gedaan , ga boven nog maar wat rusten, ik breng dat pilletje seffens wel.

Hortance : Echt éh!

Philippe : Natuurlijk. (Hortance af naar boven)

Joyce : (roept van op de schelf) Philippe , kom eens.

Philippe : Heb je ook koppijn?

Joyce : Nee hoor.

Philippe : Gelukkig !(gaat de ladder op en zitten samen zichtbaar op de schelf met de benen naar beneden)

Joyce : Wat hoorde ik zojuist, is de bazin terug naar haar moeder? Waarom?

Philippe : Ja een misverstand over de zoon van Jacky.

Joyce : En wie is de man die ik samen met bomma naar de zoete inval zag wandelen?

Philippe : Dat is die Amerikaan waar jij die brief van vertaalde.

Joyce : Ah die van “ I come to you for a big business deal”

Philippe : Yes yes, dat is hem, Fat man Joe.

Sebastian : (komt uit de slaapkamer)Hier een straf middel, daar zal de hoofdpijn wel van overgaan.

Joyce : Ons ma zit boven in de zevende hemel.

Sébastien : Oei oei, en toch nog hoofdpijn?

Philippe : Breng jij het maar vlug naar boven, Ze zit op je te wachten.

Sébastien : Op mij? Maar mijn vrouw die..

Joyce : Jij hebt toch geen schrik van je vrouwtje?

Sébastien : Je kent ons Claire nog niet jong.

Philippe : Broekschijter, je durft niet. (tegen Joyce) He he, hij durft niet.

Sébastien: Ah nee, dat zal ik eens laten zien. (gaat af naar boven)

Joyce : Een apotheker, daar heeft ons ma al jaren van gedroomd.

Philippe : En jij ? Waar droom jij zoal van?

Joyce : Van een stoere boerenknecht die vroeger bij de vuilkar werkte.

Philippe : Zo ken ik niemand, wel ene die bij de intercommunale regionale autonome milieuzorg maatschappij werkte.

Joyce : Dat is ook goed,mijn slim schatteke. (omhelzen elkaar)

Claire : (roept uit de kamer) Sébastian !

Philippe : Och god, stront aan de knikker.

Claire : (komt uit de slaapkamer en roept) Sébastian !! Waar zit hij?

Philippe : Hij zei....,(tegen Joyce) wat zei hij alweer?

Joyce : Dat hij buiten een luchtje ging scheppen.

Claire : Wat is die van plan.(roept) Sébastian !!

Sebastian : (komt van trap)

Philippe : Daar is hem se, daar is hem.

Claire : Waar kom jij van af? (Sébastien komt van de trap met een fles sterke drank, hij heeft ervan gedronken, hij is veranderd en speelt vanaf nu de baas over Claire)

Sébastien : Van de zevende hemel nondedju!!!!

Claire : Wat zegt jij ?

Joyce : oei, oei,

Philippe : Hortance had iets nodig.

Sébastien : En of ze iets nodig heeft! (giechelt en drinkt nog een slok)

Claire : Sébastian, je weet toch dat je niet tegen de drank kunt. Als hij één borrel drinkt zit het spel op de wagen. Oei, oei.

Sébastien: Niet jammeren en durft niet te zeggen dat je koppijn hebt, de slaapkamer in.

Claire : Ja maar..

Sébastien : Voor mij op zeg ik!!

Claire : Ja schat, zeker schat. (samen af naar slaapkamer)

Philippe : Van het tamme lammetje naar de boze wolf door een slok alcohol.

Joyce : (omhelst Philippe) Kom hier jij boze wolf.

(We horen gestommel aan de buitendeur)

Philippe : Miljaarde, wat is dat nu weer, een mens kan nog eens niet op zijn gemak.....

Fat man : (off,heeft trappist teveel op) I 'am so happy Alice.

Bomma :(off) Me too, Joe

Philippe : Bomma met hare vrijer !

Joyce : The Texas Rangers.

(Fat man duwt bomma binnen, ze zien Philippe en Joyce niet zitten)

Fat man : Belgium is a small country maar de trappist is potverdekke lekker.

Bomma : (ook een glas teveel op) Welcome home Fatty boy.

Fat man : Dat is veertig jaar geleden dat je dat nog tegen me gezegd hebt, my snoopy snoopy Alice. (zij neuzen neuzen)

Philippe : (tegen Joyce ook met de neuzen tegen elkaar) Daar hangt romantiek in de lucht, snoopy.

Philippe : Liefde kan boeiend zijn.

Joyce : Absoluut schatje van mij.

Bomma : Ah daar, nog een verliefd koppel.

Fat man : Ja, ja, I'am in love.

Bomma :(tegen Fat man) Romantisch éh, ik voel me plots veel jonger.

Fat man :(tegen bomma) Ik krijg tranen in mijn ogen .

Bomma : (tegen Fat man) Nu niet janken eh jongen

Joyce : (tegen Fat man) Hier is een Kleenex. (gooit Kleenex naar beneden)

Bomma : Kleenex, heet dat tegenwoordig zo? Vroeger noemde dat een Engels jasje. (Ze hebben er plezier in)

Philippe : En hoe was het in de Zoete Inval, je hebt je precies toch geamuseerd.

Bomma : Goed gedronken, gelachen en bijgepraat.

Joyce : Ja ik hoor het, je bent goed in the mood.

Fat man : Dat zal wel! Onze toekomst ziet er rooskleurig uit.

Bomma : We beslisten om ons Texas kapitaal te verdelen.

Philippe : Je bedoelt de buit die je aan de waterpomp , langs die grote cactus...

Fat man : Yes, yes..

Bomma : Een derde is voor Fat man, één derde voor mij en één derde voor Philippe mijn kleinzoon.

Philippe : (komt van de ladder even later gevolgd door Joyce) Maar Bomma, ik ben je kleinzoon niet.

Bomma : Tut, tut, gezegd is gezegd.

Fat man : Grandsun, great !!

Philippe : (tegen Joyce) Amai zeg, ik ga hier nog in de prijzen vallen.

Fat man : (tegen Alice) You are ... mijn hoofdprijs. (omhelzen elkaar)

Philippe : Wat zei ik? Romantiek in de lucht.

Joyce : Ga jij van bomma en die Amerikaan erven?

Philippe : Ik denk het.

Joyce : (omhelst hem) Dan zie ik je nog lieverder.

Jacky : (komt over zijn toeren opgestormd uit de keuken heeft de brieven bij) Miljaarde nondedju, Wat zijn ze van zin, een kleine zelfstandige moet eraan, ze kleden me volledig uit.

Philippe : Oei, dat gaat een zicht zijn.

Jacky : (gooit de brieven één voor één op de tafel) Gemeentebelastingen 214 euro, vennootschapsbelastingen 734 euro, Grondbelastingen 1261 euro, terrasbelastingen, Gas, elektriciteit , water, mestbank, milieubelastingen, huisvuil.

Philippe :(tegen Joyce) Hij bedoelt de intercommunale regionale autonome milieuzorg maatschappij.

Jacky : (wijst naar Philippe) En personeelsbelastingen.

Philippe : Maar het personeel betaalt zijn eigen terug eh.

Jacky : Ik zie het, ik zie het.. Ik gooi de handdoek in de ring. ik ben failliet, mijn vrouw weg...

Philippe : Die komt wel terug.

Jacky : Mijn beesten weg,

Philippe : Dat is een ander probleem.

Jacky : Ik word nog zot . ..(steekt handen in de lucht en gaat af)

Philippe : Ja een kleine zelfstandige heeft het tegenwoordig niet gemakkelijk.

Jacky : (stormt terug op) Sociale bijdrage voor die apostel dat was ik nog vergeten 500 euro per kwartaal. (stormt terug af)

Philippe : Ik ben precies meer waard dan ik dacht.

Bomma : Waar is Céline naar toe?

Philippe : Die is terug kamperen bij haar moeder.

Bomma : Heeft ze haar valies meegenomen?

Philippe : Ja dat is zeker, twee geloof ik.

Bomma : Dan ben ik gerust, ik heb altijd gezegd dat die twee niet bij elkaar pasten.

Sébastien: (op uit slaapkamer) En ik ga nu in de zoete inval ene drinken.

Claire :(ook op uit de slaapkamer) Schatteke toch, ik ga mee.

Sébastien : Achter mij uit jij, jij kuist nog maar wat! (Af naar buiten)

Claire : Waar zit die madam die mijne vent die fles gegeven heeft.

Philippe : In de cupido kamer mevrouw, 15 trappen omhoog en je bent in de zevende hemel.

Claire : Die zal ik de zeven zaligheden eens gaan zeggen.(af naar boven)

Fat man : Seven zaligheden, what 's that?

Philippe : Doe nooit wat onkuisheid is, vlucht het achterklap en liegen

Bomma : Dat zijn de tien geboden jong. Zal ik je de zeven zaligheden eens laten zien.
(staat recht en haalt zeven goudstaafjes van onder haar rolstoel)

Philippe : Oei oei, ,....begeer nooit iemands goed, nog een gebod.

Joyce : Doe niet onnozel Philippe.

Fat man : My gold, beatifull.

Hortance : (komt van de trap af, Claire zit achter haar) Kom Joyce, we zijn hier weg. (vlucht naar buiten)

Joyce : Het is nu het moment niet ma.

Claire : (Loopt achter Hortance naar buiten) En naar de zoete inval, Sébastian halen, mannezot !

Fat man : (tegen bomma) What the fuck is this, Alice.

Bomma : I don't know, Joe.

Philippe : Waar waren we eigenlijk gebleven.

Bomma : (begint te delen eerst aan Philippe) One for you,

Fat man : (neemt zelf een stuk uit bomma 's handen) One for me.

Bomma : En ook one for me. (voor haar zelf).

Philippe : (staat met open handen al klaar, bomma legt er een stuk in) Thank you.

Bomma : One for my Fattie boy. (geeft stuk aan fat man) en one for me. (neemt zelf een stuk en heeft er dan nog één over)

Philippe : Zal ik een ijzerzaag halen. Dan kunnen we het verdelen.

Fat man : No no, I think.....this is full my part.

Bomma : Wacht even ....

Jacky : (komt uit de keuken en bomma zet zich vlug in rolstoel): Het is gedaan met de hooizolder, ik leg de boeken neer. (ziet nu het goud) Wat is hier allemaal aan de hand? (heeft rekeningen bij)

Philippe : Je gelooft het niet maar uncle Fat man uit Amerika is a very very rich man.

Joyce : Heel zijn kapitaal heeft hij meegebracht.

Fat man : What?

Philippe : Je hebt je kapitaal meegebracht.

Bomma : En hij is van plan om hier de zaak over te nemen.

Philippe : En te moderniseren !

Fat man : What do you say? Me??

Bomma : Yes, You !

Joyce : Maar ja fat man, investeren in de toekomst !

Philippe : Ehwel, wat dachten jullie van een sauna boerderij?

Joyce : (enthousiast) Ja!! Met zwembad en massage centrum.

Bomma : Daar doe ik aan mee, mijn knoken vragen er naar. Hier is mijn deel. (legt het zevende stuk op tafel)

Philippe : (legt zijn goud ernaast) Voila, hier is mijn aandeel.

Jacky : Van waar komt dat goud ?

Bomma : Fat man, mijn goede vriend, heeft het helemaal uit Amerika meegebracht om het hier in onze zaak te investeren.

Fat man : Me???

Bomma : Ja jij jong. Jij verstaat precies toch nog niet veel Vlaams. (neemt de staven goud van Fat man en legt ze erbij op tafel)

Philippe : Voila, dat is geregeld.

Bomma : Dan kunnen we beginnen met een plan te maken.

Philippe : (haalt een plan uit), Ik heb al het één en ander al op papier gezet.

Jacky : Ik versta er niets van.

Philippe : Dat geeft niet. (wijst op plan) Kijk eens, waar de mesthoop ligt komt het zwembad, van de geitenstal maken we een sauna. Deze muur gooien we eruit en hier maken we de bar.

Fat man : Wacht eens eventjes, wait a little bit.

Bomma : Zwijgen jij, je hebt gezegd dat je me graag ziet, dus moet je nu zwijgen.

Philippe : Of ze doet je terug naar Zaventem.

Fat man : Oke, oké !

Philippe : Ik word de masseur en als Joyce wil blijven mag ze mijn assistent zijn.

Joyce : En mijn ma?

Bomma : Die zetten we achter de toog.

Philippe : Bomma en Fat man dienen als decoratie en Jacky kan jij zwemmen?

Jacky : Euh, ja natuurlijk.

Philippe : Dan mag je naast het zwembad gaan zitten als redder.

Jacky : Is dat alles?

Philippe :s'Morgens en 's avonds kun je dan ook nog de kiekens verzorgen en de geiten melken .

Bomma : En de hangbuik zwijnen eten geven.

Jacky : Zeg, wie is hier eigenlijk de baas.

Philippe : Wij eh bomma, geld is macht (laat goudstaven zien)

Jacky ; Oke, hier zijn mijn rekeningen, die moeten voor het einde van de maand betaald zijn.
(gaat weg)

Philippe : Dat komt dik in orde.

Joyce : Je bent toch een schat, zo slim en ondernemend.

Bomma : Een kuisvrouw zouden we nog moeten vinden.

(Claire en Hortance komen binnen)

Philippe : Voila, als je van de duivel spreekt zie je zijn staart.

Claire : Heb je het over mij?

Bomma : Je kan je levensdroom waarmaken, kuisen in onze nieuwe zaak.

Claire : Ja, maar dan wil ik wel een nieuwe stofzuiger en een hoge drukreiniger. En liters straffe Javel. Waar kan ik beginnen want het is begot dringend nodig.

Bomma : En heb je meneer den apotheker gevonden ?

Hortance : Hij was niet in de zoete inval.

Claire : Het zal zijne besten dag niet zijn als ik hem vind.

(gaat haar slaapkamer binnen)

Joyce : Hey ma, ik heb goed nieuws.

Hortance : Ik hoop het.

Joyce : Je bent toch sociaal, je babbelt graag....

Philippe : Je bent mooi ...en jong... en euh....

Hortance : Vurig.

Philippe : Voila, ik kon niet op het woord komen.

Fat man : (tegen Bomma) What is vurig?

Bomma : Dat zal ik je straks eens laten zien jongen.

Hortance : En wat is nu het grote nieuws?

Philippe : Je bent de geknipte madam om achter de toog van onze nieuwe sauna boerderij te staan.

Fat man : What is geknipte?

Bomma : Daar zal ik straks eens een tekeningetje van maken.

(Sébastien komt binnen heeft een paar bussen javel bij..roept) Claire! Hier Javel!

Claire : (steekt hoofd buiten de slaapkamerdeur) Waar heb je die gehaald.

Sébastien : In Oostbekistan want in West Bekistan hadden ze geen meer.

Doek